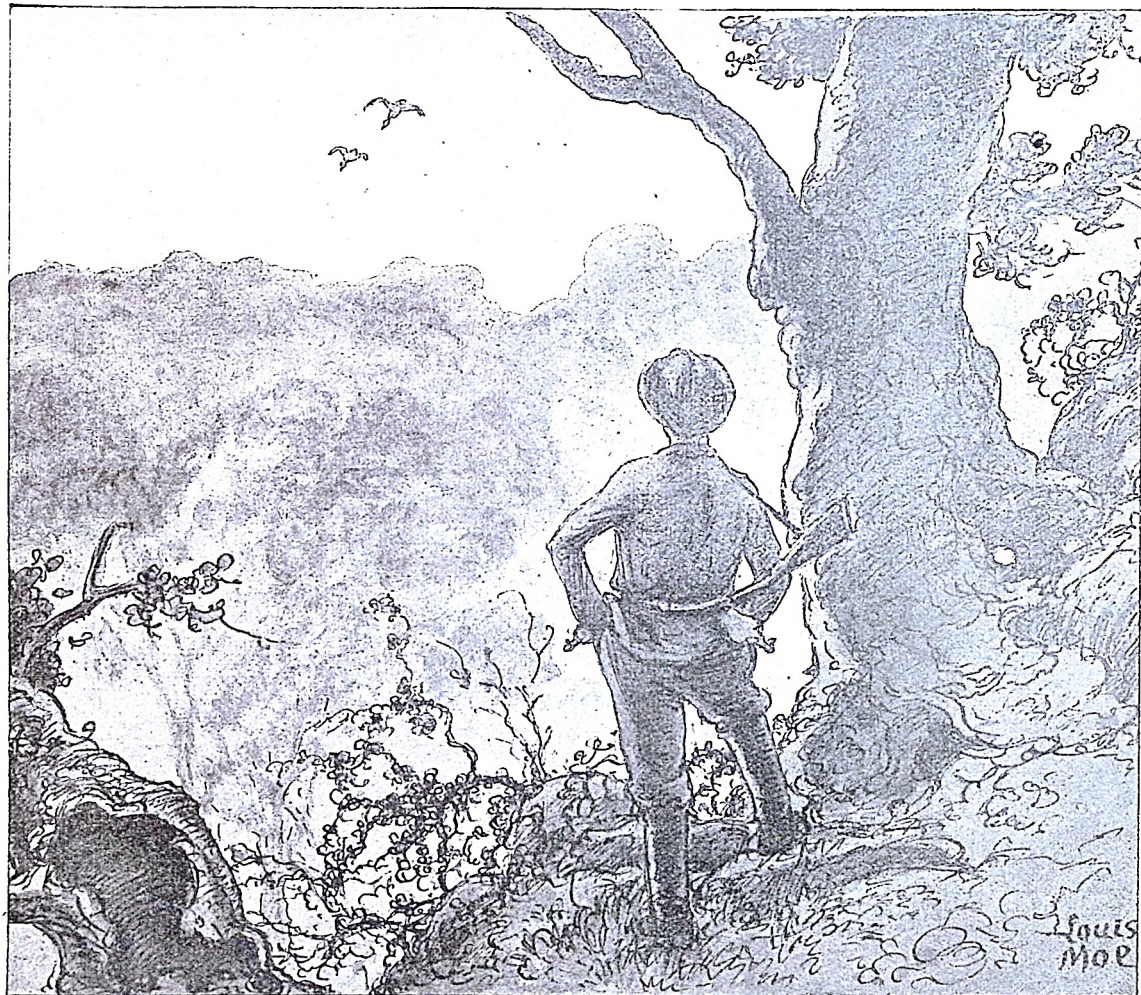

SPEJDERNES MAGASIN

April 1928

Originaltegning til "Spejdernes Magasin" af Louis Moe

Nu vaagner vor store Moder Natur
til Liv efter Vintrens Dvale,
Fuglene jubler i Mol og i Dur
Foraarets blaa Pastorale!

Saa drager vi ud i Skov og i Vang
fra Byens graa Atmosfære
med Fløjter og Trommer og Spejdersang
bare til Foraarets Ære!

Kom alle I, der har Mod paa vor Leg,
følg os i Trop bort fra Byen,
vel straal Solen ej so. i Maj,
nej, men den smiler bag Skyen!

Scout.

SPEJDER MUNDERINGS MAGASINET

Aktieselskab

Landemærket 3 • Telf. 10,909

Vis a vis Rundetaarn • København K.

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps.

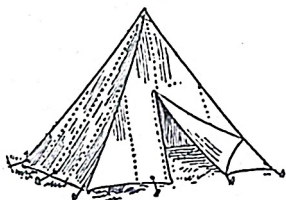
TELTE

Længde	Bredde	Højde	Sidevæg	
180 cm	125 cm	120 cm	40 cm	 37,50
200 "	150 "	130 "	50 "	 45,00
210 "	170 "	130 "	50 "	 47,50
210 "	190 "	150 "	50 "	 51,00
230 "	200 "	150 "	50 "	 56,00
250 "	200 "	170 "	50 "	 59,00
280 "	200 "	185 "	50 "	 65,00
300 "	200 "	185 "	50 "	 66,00

Højde	Grundflade	Sidevæg	
160 cm	160×160 cm	50 cm	 34,00
180 "	180×180 "	50 "	 39,00
200 "	200×200 "	50 "	 48,00
200 "	230×230 "	50 "	 54,00
210 "	250×250 "	50 "	 59,00

Højde	Grundflade	
150 cm	150×150 cm	 16,00
170 "	170×170 "	 19,00
190 "	190×190 "	 30,00
200 "	200×200 "	 37,00
200 "	250×250 "	 42,00

Længde	Bredde	Højde	
175 cm	135 cm	130 cm	 30,00
200 "	135 "	130 "	 33,50
200 "	170 "	150 "	 40,00
250 "	200 "	170 "	 45,00
300 "	200 "	180 "	 52,00

Længde	Bredde fortil	Højde	
190 cm	130 cm	130 cm	 29,00
210 "	130 "	130 "	 31,00
250 "	150 "	130 "	 34,00

Alle Telte er fremstillet af lma vandtæt Teltduk og Priserne er beregnet med
komplet Tilbehør, dog uden Underlag.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

Mel.: Hil dig vor Fane.

*Svigfuld og skællat
Dragen paa Vang
segnede føddet,
Blodstraalen sprang,
Georg til Ære,
klar er hans Lære,
Løftet vi hilser med Sang*

*Brødre i Sønder,
Brødre i Nord!
Hører og skønner
alle vort Ord:
Vi er tilsammen
Grene paa Stammen,
Stammen er Spejdernes
Kor.*

SCT. GEORGS-DAGEN

23. APRIL

*Løftet er skrevet
i vore Sind.
Dybt er det blevet
prentet derind.
Ej skal det slettes,
aldrig forgættes,
ej vorde Mundsvejr
og Vind.*

*Brødre i Øster,
Brødre i Vest!
Hør vore Røster
klinger af Fest:
Ej er vi ene,
Stammen har Grene
fjernest, de rækker og
næst.
Olaf Hansen.*

Korpsets store Tromme.

Signal.

I gamle Dage, da man ikke havde Radio, Telegraf og Telefon, var det ikke nogen helt let Opgave at faa Folk kaldet sammen til Møde, naar det skulde ske hurtigt.

Mange af jeg har sikkert hørt Kirkeklokkerne klemte til Brand, men ingen af jer har set Baalene blive tændt paa Højene for at kalde Folk sammen.

Kudu-Hornet.

Kuduen er en Antilopeart, som lever i Sydafrika. Den første Gang Verdens-Spejderchefen fik Kendskab til et Kudu-horn var under Matabelekrigen i Sydafrika. Officererne kunde ikke forstaa, hvorledes de indfødte fik slaaet Alarm saa hurtigt. Men saa opdagede Engelskmændene, at Matabelestammen brugte et Horn med en meget gennemtrængende Lyd; saasnart Englænderne viste sig i Terrænet, hørtes Tonerne af et Horn, og Lyden forplantede sig i flere Miles Omkreds.

Midt under Kampene med Matabelestammen fangede Baden-Powell en Høvding, i hvis Udrustning man fandt et Krigshorn, et Kudu-Horn. Derved kom Hornet i Baden-Powells Eje, og det fik Lov til at hvile sig nogle Aar. Den næste Gang det gjaldede, var da den første Spejderpølse i hele Verden blev holdt paa Øen Brownsea i England Aar 1907. Saa fik det atter Hvile, denne Gang i 13 Aar, men fra 1920 anvendtes det til at blæse Reveille paa i Førertræningslejren ved Gillwell-Park uden for London. Jeg har selv en Gang blæst Reveille paa det, men det var lige alt det, at jeg kunde vække Lejrene med det, blæse en hel Matabelestamme sammen ved Hjælp af Kudukornet vilde

jeg næppe have været i Stand til; det har sikkert krævet god Øvelse og Træning.

Nedenfor ser I et Billede af Verdens-Spejderchefen, der blæser paa Kudu-hornet.

De sydamerikanske Indianeres Tromme.

Den Tromme, I ser øverst paa næste Side, er lavet af Indianerne i Sydamerika. Naar de slaa Signaler paa den, kan det høres saa langt bort, som en Mand kan rejse til Fods i fire Dage.

Ogsaa nu til Dags

bruger man lignende Signal. Mange Steder under større Arbejder ved Vej-anlæg og Jernbaneanlæg bruges et Jærnrør eller en Stump af en Jærnbane-skinne til et kalde Arbejderne sammen efter Frokost- og Hviletider. Under den

store Jamboree paa Ermelundssletten brugte Lejrledelsen et Jærnrør til at slaa Alarmsignaler paa, men det var jo ikke nær saa pragtfuldt som Indiantrommen.

Hvilken Trop laver Korpsets Alarm-Tromme?

Hver Trop bør lave sig en Alarm-tromme og medbringe den i Korpslejren. Den Trop, der laver den bedste og mest fantasifulde Tromme, har lavet Korpsets Alarm-Tromme, og ved alle Korps-pøvelser og Lejre vil Trommen bærende Troppens Navn kalde Korpsets Spejdere sammen.

Der vil blive udsat 5 Signalthorn i Præmie. Den bedste Tromme bliver belønnet med 2 Signalthorn. Korpset betaler Udgifterne ved Trommens Fremstilling, men der vil ved Bedømmelsen blive taget Hensyn til Prisen, for det skal være en billig Tromme, og derfor skal der medfølge Regnskab. Ved at brænde sit Navn ind i Trommen, har Troppen brændt sit Navn ind i Korpsets Historie.

Da Faarene brægede.

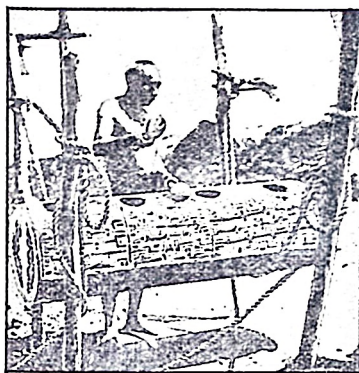
Paa en Terrængøvelse, hvor man lidt sniger sig frem i Mørke, hænder det ofte, at man hører andre bevæge sig i Nærheden, og det er ikke altid let at vide, om det er en Ven eller Fjende. Men

har man Patruljesignal, kan man nemt skaffe sig det at vide.

Min Patrulje havde engang en Øvelse, hvor vi skulde snige os gennem en Forpostkæde af Soldater for at komme ind til Lejren og kaste en Bombe i Bivouakbaalet. Vi vidste ikke, hvor Forposterne stod, og det var mørk Nat uden Stjerner og Maane, saa den yderste Forsigtighed var nødvendig. Da der paa Markerne i Nærheden var en Del Faar, besluttede vi at anvende Faarenes Brægen som Patruljesignal, og paa den Maade lykkedes det os at advare hinanden og at holde Forbindelsen med hinanden, saa at alle Patruljens Medlemmer slap igennem Forpostkæden, hver paa sit Sted, og samledes bag Forpostkæden.

Ogsaa Indianerne brugte Kendings-signaler, og de efterlignede Fuglenes Stemmer og Dyrenes Kalden. En hel Stamme kunde tilbagelægge flere Dagsmarcher, uden at nogen var klar over, at Stammen var paa Krigsstien, for Indianerne gik enkeltvis eller parvis med stor Afstand og holdt Forbindelse med hinanden ved Signaler, for pludselig at dukke op et Sted som en samlet Styrke.

Junglens Traadløse.

De sydamerikanske Indianeres store Signaltrumme.

Patruljesignal og Patruljestander.

Enhver Patrulje bør have sin Patruljestander, og en Stander der ikke ligner nogen anden Patruljestander i Miles Omkreds. Den skal bære et Billede af det Dyr, hvis Stemme eller Kalden Patruljen har gjort til sit Kendingssignal.

Hvilken Tropic har den bedste Patruljestander?

I Korpslejren udsættes 3 Signalthorn som Præmie for de Troppe, der har de bedste og fantasifuldeste Patruljestandere. En Dag vil alle Patruljeførerne stille troppevis med deres Standere, og de 6 bedste Troppe udtages. Disse faar saa Ordre til at stille med alle deres Spejdere, for at hver Patrulje kan vise, at den kan give Patruljesignalet, og de 3 Troppe, der er dygtigst til det, faar hver et Signalthorn som Præmie.

Men husk, at det skal være en Patruljestander, Stangen maa ikke være over 1,50 m lang, og Patruljens Kendingssignal skal gives uden Hjælp af andre Genstande end dem, men kan finde overalt i et Terræn (Grene, Straa, Sten o. lign.).

Hvilken Tropic faar Æren af at lave Korpssets Alarm-Tromme?
I hvilken Tropic har Patruljerne de bedste Standere?

Overholme

Fra forskellig Side har „Spejdernes Magasin“ faaet Opfordring til at give Anvisning paa, hvorledes man selv laver sig sin Bue og sine Pile.

Nedenstaaende findes en kort Forklaring, der maaske kan blive en eller anden til nogen Hjælp.

Og læs saa atter igennem, hvad vi skrev om Bueskydning m. m. i November-Nummeret, saa du kan møde velforberejdet til Korpslejrens Konkurrence.

Ja, hvem bliver Danmarks unge Robin-Hood?

Først og fremmest maa vi have valgt det rigtige Træ. Det bedste Træ er Tax; men da det ikke er saa nemt at faa fat i, kan du bruge Æbletræ, amerikansk Valnød (Hickory) eller Elm. Det skal være gennemtrillet Træ, saadan som Snedkerne bruger det. Faa fat i en Stok

Din hjemmelavede Bue og Pil.

af det bedste, du kan faa, den skal være 1½—1¾ Meter lang og 5 cm i Tværnsnit.

Med en skarp Kniv skærer du saa Stokken til og glatter efter med Glasskaar og Sandpapir, saa den fra Midten og 22 cm til hver Side bliver 3¼ cm bred og 2½ cm tyk. Paa Midten skal den være rund; men efterhaanden gøres den mere og mere flad paa den udvendige Side. Det midterste Stykke paa 44 cm skal næsten ikke bøje, naar du spænder Buen. Stokkens Ender skærer du til og afpunder med Glasskaar og Sandpapir, saa de tager jævnt af i Tykkelse og faar

den Form, som Tegningen (I) viser, de skal være saa nøjagtigt ens, at de bøjer lige meget, naar Buen spændes.

Øjet i Buestrengens første Ende.

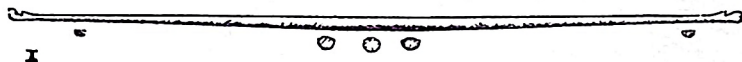
Vi mangler nu en Buestreng. Hvis du tager et almindeligt Stykke Sejlgarn, vil du hurtigt erfare, at det springer. Det bedste vil være selv at flette en Streng af ganske tyndt Sejlgarn, som først gnides ind i Voks. Strengen bindes kun fast til Buen i den ene Ende. I den anden laver du et Øje, saa du kan af-

Den splittede Fjer klar til at blive sat fast.

spænde Buen, naar den ikke bruges.

Saa kommer vi til Pile, dem har du sikkert ogsaa haft meget Værvel med. Det er nu heller ikke saa nemt at lave en ekstra fin Pil, og den eneste kan du ikke nøjes med, du bør have mindst en

II

En 1½ Meters Bue. De smaa Figurer under Buen viser Buen i Tværnsnit de paagældende Steder. Nederst: Den spændte Bue.

Pilens nederste Ende med Styrefjerene paasat. Til venstre: Pilen set fra Enden, visende hvordan Fjerene sidder.

halv Snes Stykker. Heller ikke her kan du bruge al Slags Træ. Det bedste er gennemtørret Ask og Valnød.

Dine Pile skal være 50—60 cm lange og $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ cm tykke. De afpudses ligesom Buen, saa de bliver jævnt runde og rette. Inden du sætter Styrefjer paa, laver du et dybt Hak til Strengen. Du splitter saa nogle Vingefjer og limer tre splittede Fjer paa hver Pil, saa styrer de bedre, men anbring dem endelig saadan, at de ikke slaar mod Buen, naar de passerer. For at faa Fjerene til at sidde godt fast, kan du ogsaa bevikle dem lidt ved Enderne med Traad, gnedet i Voks. Pilespidsen laves af Bensplinter eller Søm, som ogsaa sættes fast med vokset Traad. Eller du kan

Pilekogger ca. $\frac{1}{2}$ Meter langt.

lave stumpe Pile ved at sætte smaa Patronhylstre over Spidserne.

Husk at fernisere Buen og male Pilene med stærke Farver, saa er de lette at finde igen.

Et Pilekogger laver du nemt af et Stykke Lærred. Af et gammelt Støvle-aft kan du lave en Armskytter.

Armskytter til venstre Underarm 13 cm langt.

Lav en stor Skive af Halmbaand, som sys sammen til en stor Maatte og mal et sort Centrum midt i den, saa har du en Skive at øve dig paa. Det tager Tid at lære at ramme, men kender du først Buen og dine Pile, saa er det utroligt, saa nøjagtigt du kan anbringe dine Pile midt i det sorte Centrum.

Interview med den danske Geolog, Professor Ole Olufsen.

Professor Ole Olufsen sidder i sit store Arbejdsværelse, hvis Vægge bærer Spor efter mange Rejser i fjerne Lande. Paa en stor Væg hænger en Rustning med Hjælm og alt Tilbehør ligefra Spyd til Sadel og Stigbøjle. Det har altsammen været benyttet af en indfødt Krieger i det inderste Centralasien.

Vi beder Professoren om at fortælle lidt om det daglige Liv under den sidste Ekspedition til det indre Afrika, hvorfra Professoren nylig er vendt hjem.

„Det er et haardt Arbejde, den Mand maa paatage sig, som leder en Ekspedition i Afrika. Klimaet er frygteligt ubehageligt; brændende Hede i Forbindelse med megen Fugtighed gør Livet til en Plage for Europæere og skaffer dem utallige Sygdomme paa Halsen. Man maa ligesom i Ørkenen begynde at arbejde ganske tidlig om Morgenen, for at faa udført noget, inden Heden bliver

O. Olufsen

Professor Olufsens Medhjælper, Hr. Konservator Madsen, paa Jagt efter Sjøldenheider paa Øen ved Jebba i Negeria.

saa frygtelig, at man maa opgive alt Arbejde. Men dermed ikke vare sagt, at jeg ikke er glad for mit Arbejde i Urskoven — det er rigtig Spejderarbejde!"

„Hvor i Afrika var det, Ekspeditionen arbejdede?"

„Vi startede i Dakar i Senegal paa Afrikas Vestkyst og sejlede derpaa op ad en Flod flere Tusinde Mile ind i Landet, saa vendte vi og tog i en Bue ud til Kysten til Byen Lagos, og derfra sejlede vi tilbage til Udgangspunktet."

„Hvad var Ekspeditionens Formaal?"

„Af zoologisk, botanisk videnskabelig Art, foruden at skaffe geologisk og etnografisk Materiale til vore Museer."

„Hvad var den mærkeligste Oplevelse paa Deres Ekspedition?"

„ — at jeg kom mig af et meget haardt Anfald af Dysenteri — jeg var opgivet i to Døgn af Lægerne!"

„Den mest spændende Oplevelse?"

„Ja, det er jo ikke saa let at sige i en Hurtighed. Spændende Oplevelser har man jo haft en Del af — men hvad der er spændende, medens man oplever det, taber ofte Glansen ved at blive genfortalt."

Professoren bliver afbrudt af sin Hustru, der under Samtalen er kommet ind i Stuen.

„Du kan jo fortælle om Slangen, der spyttede."

„Naa ja, det var en Dag, vi gik i Urskoven, selvfølgelig stærkt bevæbnede — man kan jo aldrig vide, hvad man kan møde af Løver, Pantere og Næsehorn og saadan noget — saa opdager vi pludselig en stor ækel Slange; vi fik knækket dens Ryg og stod og saa paa den — lidt paa Afstand — for at se om den var død. Men pludselig samlede den sine sidste Kræfter, rejste Hovedet op — og spyttede paa os. Spyttet ramte os kun paa Brystet, saa der skete ikke noget, men havde den ramt os i Ansigtet, var vi blevet blindede — Spyttet er nemlig giftigt. — Det var for Resten en dejlig stor Cobraslange; vi fik den præpareret til Hjemsendelse."

„Havde De ikke nogle mere muntre Oplevelser?"

„Tja, det skulde da være, da Negerkokken og Krokodillen sloges om Pelikanen. En Dag fik jeg Øje paa en Pelikan, der fløj ned paa Floden, hvor en Krokodille straks hev fat i dens ene Ben for at spise den til Frokost, men

En frygtindgydende Tuareg i Zinder.

Tuaregerne er en Berberstamme i det vestlige Sahara. De er ikke Negere, men kan somme Tider have lidt Negerblod i Aarerne. De lever som Nomader. De er nu nogenlunde fredelige, men var før berygtede Røvere.

jeg vilde ogsaa gerne have dette gode Pelikan-Eksempel, og derfor sendte jeg Negerkokken ud efter den. Han styrtede ud i Vandet uden at tage Hensyn til de Krokodiller, der flød rundt i det — for hen til Pelikanen og greb fat i den. Saa hev de to, hver til sin Side — men Kokken vandt. Pelikanen blev præpareret og sendes nu herhjem sammen med Ekspeditionens øvrige Udbytte."

Professoren fortæller derefter om Franskmændenes Dygtighed som Kolonisationer, om de uciviliserede Negres

kolossale Dumhed — de helt uciviliserede mangler i Virkeligheden kun Halerne for at være Aber — og slutter:

„Men herhjemme kommer nu et enormt Arbejde med at ordne alt det Materiale, vi har samlet dernede og skrive vore Erfaringer ned — og det er et Arbejde, der er mindst ligesaa stort som Arbejdet i Urskoven!"

Professor Ole Olufsen har ved sit Arbejde gjort sit Land Ære — et godt Forbillede for enhver Spejder.

Jørgen Neergaard.

Louis Moe: Fra min Barndom.

Fra Tegneren Louis Moe, hvis smukke og kunstneriske Tegninger, vi alle kender og skatter, har vi haft den Glæde at modtage hosstaaende interessante Artikel, som Hr. Moe selv har illustreret.

Min lykkelige Barndomsby er Arendal, en Gang kaldet Nordens Venedig, fordi den Tid talrige og maleriske Kanaler gennemskar Byen, og den Gang tillige kendt som Nordens første Søfartsby. Det var Sejlskibenes Glansperiode, og hvide, bugnende Sejl fra hundreder Brigger, Barker og Fregatskibe prægede tidligt sit friske og lysende Billede i mit barnlige Sind.

Stedet, hvor jeg er født, hed Hovet, fordi der i Hedenold laa et bekendt Gudehov der. Navnet blev som et Varsel om, at jeg senere som Illustratør skulde faa saa meget med Gudefremstillinger at gøre.

Mit egentlige første Barndomshjem blev imidlertid et stort, hvidt Træhus, Byens Huse var den Tid af Træ, det laa højt og frit med Udsigt over den store, prægtige Havn, og de skønne, fyreskovklædte Øer, som omsluttede den. Helt ud tilhavs kunde man se, langt ud forbi de yderste Skær og de to store hvide Fyrtaarne: Torungerne.

Stedet kaldtes „Øvre Batteri“, nederunder laa det større „Nedre Batteri“, smaa Befæstningsanlæg fra England-Krigens Tid.

Jeg mindes de vældige, gamle Mundladningskanoner, som i min Barndom endnu laa henlagt der, og gav mig de første Forestillinger om Krig og Ødelæggelse.

Herfra og med disse Kanoner var det, at man, efter hvad der berettes, gladeligt beskød den venskabelige svenske Orlogsbrig, som efter Freden og Foreningen med Sverige gæstede Havnen.

Udenfor Nedre Batteri oplagdes gerne om Vinteren store, gamle Skibe, og den uhyggeligt skurende og raslende Lyd fra deres tunge Fortøjningskæder, naar Vinterstormene og Isen pressede dem, er et af de første Indtryk, jeg har modtaget og baaret i Erindringen.

Man sagde mig, at et af disse Skibe, en stor, sort Bark, hed „Spridderen“, og dette Navn satte mangen en Stormnat, naar jeg laa og lyttede, min Fantasi i Bevægelse. Jeg syntes at høre, hvor ridderligt det store, tavse Skib kæmpede mod Uvejret.

Siden, da jeg havde saa mange Lege-skibe, hed de allesammen Spridderen og fik som Galionsfigur en jernklædt Ridder paa en stejlede Hest.

Her, fra Vinduerne paa Øvre-Batteri, saa jeg en tidlig Morgen i Maj 1864 to af de danske Orlogsmænd, som skulde opsøge Østerigerne, under tordnende Salut gøre Sejl og staa Havnen ud, som to uhyre Svaner med løftede Vinger forsvandt de mod Syd.

Gennem min Fars Bekendtskab med nogle af Officererne vidste vi, at en

Kamp var ventet, og hele vort Hjem gik nogle Dage i den største Spænding, indtil endelig Budskabet om Sejren ved Helgoland indtraf.

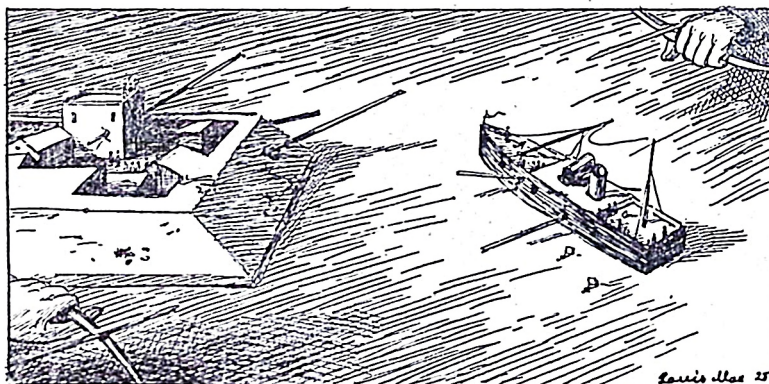
Den Dag, som vi senere erfarede var selve Kampdagen, befandt jeg mig sammen med mine Forældre og et Par Rorskarle ombord i en Baad ude paa Havnen, da vi, medens Karlene et Øjeblik lagde Aarene ind, hørte som en fjern Torden komme op mod os sydfra, og Folkene, som lagde Øret til Baadkanten, mente, at de tydeligt kunde høre heftig og vedvarende Kanontorden. Afstanden var jo heller ikke større, end at dette under gunstige Omstændigheder meget vel lader sig gøre.

Min Fader var senere tilstede ved de Faldnes Begravelse i Kristianssand, og medbragte derfra mange Relikvier, som tildels endnu opbevares mellem os. Jeg husker blandt andet en „100 Timer i Fransk“ som var gennemhullet af en Granatstump, som fulgte med.

Sangen „Det var ved Helgoland, da sidst vi Fjenden saa“, var i mange Aar herefter en yndet Sang blandt Søgut-ter i Arendal.

I Leg og lykkelig Frihed svandt kun altfor hurtigt de første Barndomsaar, og Tiden, da jeg maatte begynde min Skolegang, kom kun altfor snart. Begyndelsen var ikke helt heldig, idet jeg en af de første Dage vendte om paa Skolevejen, gik hjem igen og fastholdt nok saa frejdigt, at Skolen var lukket.

Jeg mener dog at erindre, at Legenden Dag ikke gik for sig med samme lykkelige Ubekymrighed som vanligt, og det var en meget alvorlig Far, som næ-

ste Dag selv fulgte mig til Skole igen.

Aldrig mere fandt jeg herefter Skolen lukket i Utdie, og alt kunde have gaaet saa jevnt og sorgløst, havde blot ikke en onskabsfuld Skæbne anbragt paa min Skolevej hele 3 Kagekoner med deres fristende Udstilling af Kager og Bolsjer.

Tykke, brede og lykkelige sad de bag deres Kasser, som jeg tænkte mig helt proppede med de lækreste Sager. Hvor maatte dog ikke disse Koners Børn være ufatteligt lykkelige. Ak, hvorfor var min egen Moder dog ikke Kagekone.

Der var blandt Kagerne nogle, som kaldtes Studenterbrød. De syntes lavet af gammelt, fugtigt Rugbrød med Sukker over og var som Regel tæt besat med gulstribede Hvepse og sorte Fluer, hvem jeg i høj Grad misundte.

Disse Kager fandt jeg ganske uimodstaaelige, og skulde jeg den Gang have valgt min Yndlingsret for al Fremtid, var det ganske sikkert blevet Studenterbrød til Morgen, Middag og Aften.

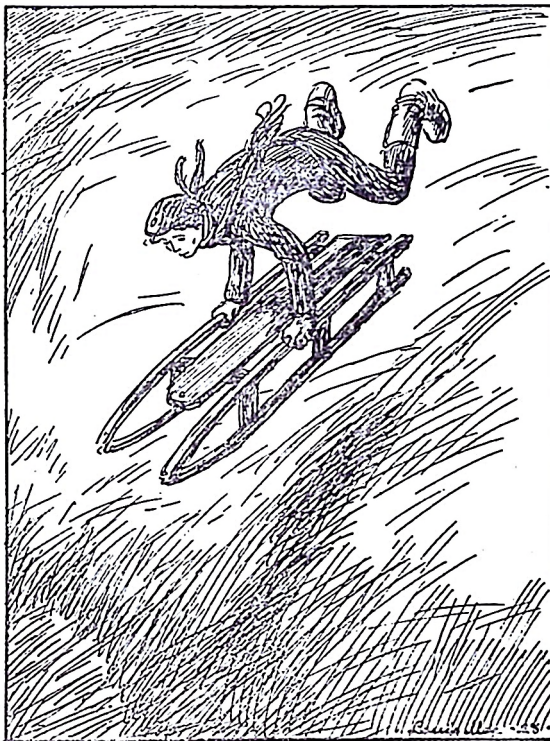
Man vil forstaa, hvor det var mig en Kval, daglig, naar jeg gik til og fra Skole, at passere disse Herligheder, uden ringeste Mulighed for en omend nok saa lille Andel i dem. Da det en Dag hændte, at jeg fandt mig i Besiddelse af hele tre Skilling, som skulde bruges til Købet af et lille Missionshefte, som vor Lærer ønskede, vi skulde benytte i Læsetimen, faldt jeg da ogsaa for Fristelsen, og alle tre missionsbestemte Skilling blev til stor Skade for de stakkels Sorte i det indre Afrika paa Stedet omsat i Studenterbrød med Sukker, Hvepse og andet Tilbehør.

Hvordan jeg klarede Sagen overfor Skolen, husker jeg ikke længer, overfor de Sorte havde jeg, med Skam at melde, ingen Samvittighed, de var mig for fjerne, og Studenterbrødet altfor nær.

Senere lærte disse Kagekoner mig at gøre Gæld, og da Konerne ikke spillede Klink, kunde Gælden desværre ikke afgøres med Bukseknapper, som vi jo altid ansvarløst kunde befri vore Unæv-

nelige for. Det hændte da, at jeg lange Tider kun ad store Omveje turde begive mig til Skolen.

Endnu mange Aar senere, da jeg som Voksen besøgte min kære Fødeby, fandt jeg Kagekoner paa det samme Sted, de var dog ikke længere de samme, som første Gang lærte mig, hvor Gæld kan trykke, og Kagerne forekom mig da heller ikke saa fristende mere.

Studenterbrød syntes ganske at være gaaet af Mode, Fluerne derimod ikke. Naturligvis har min Skoletids lyse Billede hist og her nogle mørkere Partier, men med Tiden blev disse dog bestandig lysere, saa de har da ikke været saa slemme endda, nogle af dem synes endog efterhaanden helt fornuftige, her skal jeg fortælle om et saadant.

Det var en Foraarsdag, og det var sidste Time; vi havde Religion. Solen skinnede lige ind i Klasseværelset, og i de nysudsprungne Linde udenfor paa Legepladsen sloges de fri og lykkelige Spurve af Hjærtens Lyst.

Til Opmuntring for de Kammerater, som stod bag mig, og kunde se mit Arbejde, begyndte jeg indeni Bindet til Vogts Religionshistorie at tegne et Skib, en lang, sort, skarpbygget Skonnert duvende i svære Bølger. Allerede var jeg naaet til at bemande den med 20 Mand, allesammen sortskæggede, vilde Karle, og skulde just igang med Kaptajnen, da jeg blev opdaget og maatte op til Læreren med mit Kunstværk. Længe saa han vekselvis paa Tegningen og paa mig, og bestandig blev hans Ansigt mere misbilligende, endelig kom det:

„Det er slemt min kære Louis, at du ikke følger med i Undervisningen, men det er endnu meget værre, at du udviser en saa topmaalt Letsindighed som at give et lille Skib kun en Skonnert, hele 20 Mands Besætning.“

Jeg turde ikke oplyse ham om, at det naturligvis ikke kunde falde mig ind at give en almindelig Skonnert 20 Mands Besætning. Skibet her var imidlertid intet mindre end et Sørpverskib, og Besætningen endda kun en ringe Del af det morderiske Udskud, som skjulte sig andre Steder paa Skibet, og som var en Bande af de værste, som nogensinde havde gjort det gule Hav berygtet.

Du Arendals kære, gamle Skole, kunde jeg blot endnu en Gang som Barn indtage min Plads paa dine gamle, forsnittede og blækkede Bænke. Naar det ikke netop var en Time, jeg mødte til med en altfor daar-

lig Samvittighed, hvor var der ikke da hyggeligt, lunt og trygt indenfor dine Vægge. Fra Rektor og Lærer og ned til den mindste Gut vilde vi hverandre kun godt.

Og Kammeraterne, hvor var de kære, de elskelige, trohjertede Gutter. Jeg ser dem i de lyse, godmodige Ansigter, straalende af Mod og Livslyst. Til Haardførhed blev vi jo alle opdragene den Tid, men mange af disse Børn paa omkring kun 12 Aar og som boede paa Øerne ude mod Havet, maatte saa mangen Vintermorgen ud, medens det egentlig endnu var mørk Nat, for i en lille Baad og

alene at slaa sig frem gennem Isen og naa Skolen i rette Tid.

Jeg mindes den Damp af vaade Klæder, der stod som Skyer omkring disse smaa Helte, naar de kom paa Plads i det ophedede Klasseværelse. Tjjet skulde jo tørres paa Kroppen.

For næsten alle mine Kammerater var Idealet at komme tilsløs, Spønner af Kaptainer og Redere som de var. Kun faa er endnu i Live, saa mange ligger under „Bølgen den blaa“, som de elskede saa begejstret, nogle forsvandt paa en fjern, fremmed og ugæstmild Kyst, ingen kender deres Veje.

Vore Friluftslige var om Sommeren næsten altid i Baad paa Havnen, som jo var rummelig som et helt lille Hav, og undertiden under Sejl helt ude mellem de yderste Øer.

Om Vintrene, som den Tid og paa de Kanter næsten altid var rige paa Kulde og fremfor alt paa Sne, var det mindre Skier, de var den Gang ikke endnu blevet moderne som Sport, end Kælke vi havde Brug for. Skøjteisen blev jo hurtigt spoleret af de store Snefald, men Kælkens Herlighed steg kun med Sne-mængderne.

Almindeligt fulgte de Kælkeagende kun Vejene, og da disse var smalle mellem de meterhøje Volde, som Sneplovene skabte, skulde der ofte ikke liden Behændighed og Kraft til for at undgaa de Heste og Slæder, som jo ogsaa skulde færdes i Bakkene.

Der var Bakker, som stærkt nærmede sig Halvkilometrene i Længde og havde en varierende Stejlhed, som gjorde Farten næsten overvejende livsfarlig.

Kom der Frost efter Tøvejr, dannedes der ovenpaa Sneen et Islag, vi kaldte det Skare, og dette blev ofte saa stærkt, at det med Lehed bar Folk og Kælker. Kælkingen henlagdes da gerne udenfor de smalle Veje, ind over de vide Marker, som ingenlunde var mindre bakkede og stejle end Vejene.

I det udjevnte Snelys bemærkedes ikke altid Terrænets Ejendommeligheder i rette Tid, der kunde pludseligt komme en lang og brat Forsenkning, og Kælken for da med et stort Spring ret ud i Luften. Efter saadanne Ture var det kun rimeligt, at vi Smaaagutter hyppigt kom hjem med en noget sm Bag-side.

Sammen med nogle faa Deltagere havde vi lavet os en Leg, som gennem flere

Aar optog mig meget, og som vi efterhaanden udviklede til en ikke ringe Fuldkommenhed.

Det var Legen med Soldater, som vi klippede ud af de gamle Soldaterbilledark, efter at disse først var opklæbet paa Karton. Naar de saa ogsaa var kommet paa Træbrikker, var Udrustningen færdig. Efterhaanden fik vi hele Hære paa flere Hundrede Mand og af alle Vaabenarter. Paa Træknuder byggede vi saa af Pap og stærkt Papir Befæstningsanlæg og store Flaader af Krigsskibe, holdt saa Slag og beskød Fjenden med lange Træpile fra kraftige Buer, som undertiden i Kampens Hede kunde saare os selv ret antageligt.

Vi delte Europa mellem os, førte ikke blot Krig og sluttede Fred, men foretog baade Erobringer og Afstaaelser efter Kortet, skrev højtidelige Traktater og endog en hel ny Verdenshistorie, som jeg selvfølgelig illustrerede.

Den ledende og kontrollerende ved denne Leg, som i saa mange af vore andre Lege, var min Far, hyppigt deltog han selv i dem. Aldrig tillod han, at Legen udartede, eller at Orden og Sømmelighed ikke overholdtes.

En stor og mageløs Børneven var han, elsket af alle Byens Unge. Alting forstod han, alt kunde han lære os, til ham kunne vi komme om alt, vi ønskede Oplysning om.

Som ganske ung kom han fra Danmark til sin Familie i Telemarken — Moefamilien er ellers helt norsk. — Dette var i de Ulvevintres Tid, og da han var en mageløs Fortæller, manglede de Børn, der samledes om ham, aldrig den mest spændende og fantasivækkende Underholdning. Der var Beretningen om hans store St. Bernhardtshunds Kamp med Ulvene, om de Fredløses Liv i Udmarken, om Jagtselskabernes Nætter omkring Baalet ude i de vilde Skove, om Slægtens forunderlige Oplevelser langt tilbage i de mørke, krigeriske Tider og om saa meget andet, som var det dejligste, vi kunde tænke os.

Sit Fødeland Danmark elskede han inderligt, denne Kærlighed optog vi Børn, og den er en ikke uvæsentlig Grund til, at vi næsten alle i saa høj Grad kom til at leve vort Liv her.

— — —

Jeg kan vel have været mellem 11 og 12 Aar, da vore dejlige Sommerophold paa vort Landsled Egelund begyndte.

Den Tid var Byens Omegn ikke saa stærkt bebygget som nu, den tætte, mørke Fyrreskov, hist og her, som omkring Egnlund, isprængt noget Eg, naaede nær til Byen og blev ved langt, langt ind i Landet dækkende Tusinder vildsomme Kvadratkilometre.

Just der, hvor denne Storskov rigtig tog fat, laa Egelund, og her opdagede jeg nu rigtig Skovens hele forunderlige Væsen og tilegnede mig Forstaaelsen af dens dybe Ensomheds Trylleri.

Det blev et nyt Liv, at strejfe om her og finde de skønne, skjulte Steder, hvor jeg rigtig kunde lade min vaagnende Fantasi Eventyrskikkelser leve og handle.

Hvor mange blev de ikke, de luftige Slotte, jeg byggede ved ukendte Søer dybt inde i Skovene, mens jeg drømmende laa i Mosset med Bøsse og Hund ved Siden.

Som om de var virkelige, saa jeg disse Slottes spejle Spir og Balkoner i det stille Vand, hvor Dagens støjende Liv aldrig naaede ind. Skulde det være, da kunde jeg gerne endnu tegne mine Fantasislottets Silhuetter, som jeg den Gang saa dem staa mod Aftenhimlen.

Jeg elskede disse Fantasier saadan, at jeg en Tid syntes, jeg ingen Virkelighed trængte til, kunde jeg blot faa Lov at leve her med mine indbildte Jægerskarer i de drømte Slotte.

Stundom hændte det vel, at der faldt en And for mit Skud, eller at en af de skønne, brogede Skovskader dalede med blodige Fjer til Jorden; helst dog lod jeg dem flyve, fulgte blot med Øjnene, hvor jeg laa, deres hastende Vingers Flugt over Trætoppene og tænkte, de fløj til den skjulte Eventyrets Sp, hvor Troldeslottet spejler sig, hvor de tavse Elsdyr kommer for at slukke deres Tørst, og hvor Skovnymferne bade. I Skovens Susen hørte jeg Jægerkoret fra Elverhøj:

„Jæger, o tag dig i Varel!“

Det kunde ofte blive sent, før jeg vendte hjem til mit lille, hyggelige Jægerkammer ovenpaa Bryggerhuset paa Egelund, hvor Jagtgeværer og al Slags Jagtrekvisitter dækkede Væggene, og hvor mellem Skolebøgerne allerede Tegninger og Tegnepapir, Blyanter og Farver begyndte at drive om i betænkelig Mængde.

Dagen efter kom saa gerne Slottene, Elsdyrerne og Nymferne paa Papiret,

medens min skønne, første Jagthund Sjaa (Se) med Hovedet paa Siden opmærksomt fulgte Blyantens Kradsen, som længtes ogsaa den efter at se Skovens Syner faa deres Virkelighed paa Papiret.

Saadan blev mine første Eventyrtegninger til, og saadan inspireredes jeg til disse.

Jeg maatte blive Kunstner, for at min Fantasi kunde befries og Synerne faa det Liv, I mere eller mindre allesammen kender fra Hundreder Bøger og Blade, fra talrige Billeder og Raderinger, kanske ogsaa fra de Eventyr jeg til Tider har skrevet.

En endnu bogstaveligere Virkelighed har Slotte faaet; det har alt for længe staaet oppe i Telemarkens Skove. Drømmenes Størrelse og Rigdom har det ikke, men fra dets virkelige Balkoner har vi i de blanke, eventyrdejlige Sommeraftener se den hemmelighedsfulde Bæver drage sin blinkende Stribe over Skovspens Spejl, det kan hændes, at Helten fra saa mange Eventyr, den vilde Bamse og det sælsomme Elsdyr lægger sin Gang der forbi, og stundom jager endnu en og anden Ulv Rensdyret paa de fjerne Snemarker, som afslutter Fjeldenes Perspektiv langt, langt ude i Vest.

Se, er ikke dette som et Eventyr, et Eventyr vi med fuld Virkelighed oplever hver Sommer.

Endelig fik jeg Lov at ombytte de boglige Studier med de kunstneriske, og den stormende Juleaften 1875 befandt jeg mig ombord paa det gode, gamle Dampskib „Uffe“ paa Vej til København.

Det var min første Juleaften udenfor det kære Barndomshjem.

Nedenunder var der ikke til at være, jeg fandt mig da en Plads oppe paa Dækket under Kahytstrappen, hvor jeg sad saa nogenlunde i Læ for de tunge, snefyldte Sæder, som uophørligt fejede ind over Dækket, medens det gamle Skib for al sin Maskinkraft holdt op mod et overhængigt Hav.

Jeg sad og tænkte paa de Kæres Jul derhjemme, og medens den haarde Nats Timer langsomt gled forbi, sagde jeg først rigtig min Barndom Farvel. Det var som forsvandt den langt agterude i Køl vandets Skum.

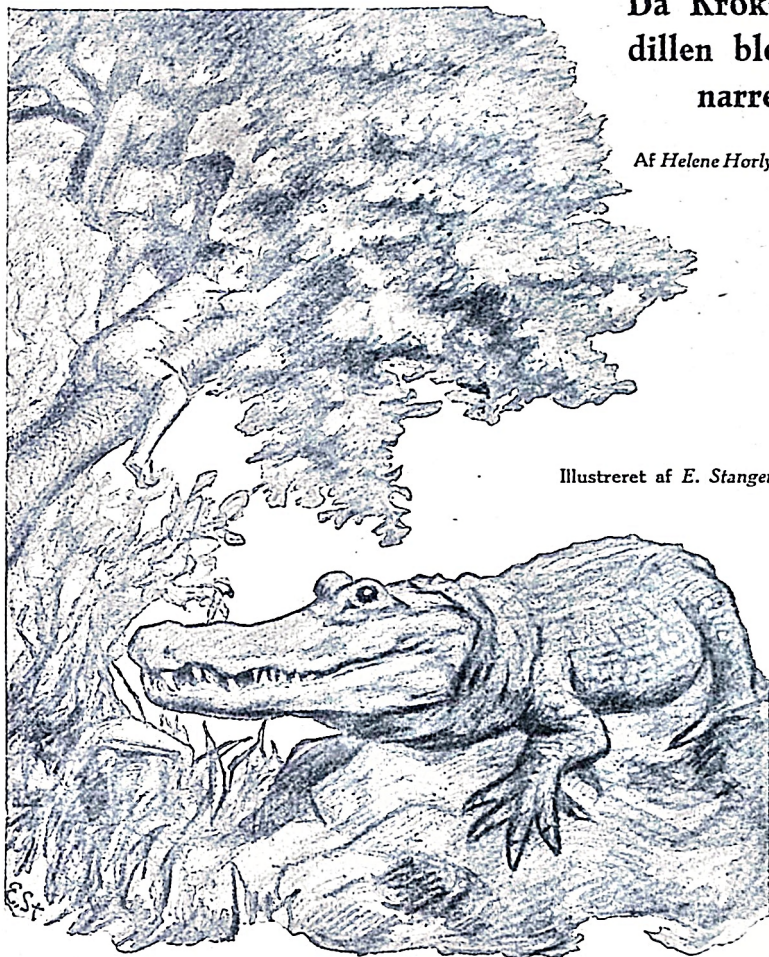
2den Juledag naaede vi København, og faa Dage efter begyndte jeg mit 5 Aar lange Studium paa Kunstakademiet.

Louis Moc.

Da Krokodillen blev narret.

Af Helene Horlyck.

Illustreret af E. Stangerup.

Det er ikke alle, der drager til de varme Lande og rydder Jord langt inde i de store Urskove ved en eller anden Flod, der har Heldet med sig og bliver rige Folk.

Nogle sætter deres Penge og Arbejdskraft til og maa tilsidst tage Kampen for Tilværelsen op et andet Sted.

Saadan saa det ud til at skulle gaa Uffe Far. Han var for en halv Snes Aar siden kommet med mange fuldt læssede Kanoer og mange, brune Roere op ad Floden Simpang i det nordvestlige Sumatra. Hos Øvrigheden i Padang havde han købt store Skovarealer omkring en lille Hytteby. Halvparten af Kobesummen havde han betalt, og Resten skulde afbetales med en vis Sum efter hver Host. De første Aar var alt gaaret vel. Han anlagde Gummi og Kakao-

lunde og plantede Ris og The samt byggede en smuk Villa af Skovens Træer. Og da han havde faaet en stor Have indhegnet og tilplantet, skrev han hjem til Danmark efter sin Kæreste. Han modtog hende i Padang, som er Sumatras Hovedstad, og holdt Bryllup med hende der.

Aaret efter fik de en lille Dreng, som de var uendelig lykkelig over. De døbte ham selv og kaldte ham Uffe.

De første Aar derefter gik alt godt for dem.

Men da Uffe var omtrent 4 Aar, blev hele Hosten ødelagt af Græshoppesværme, de kom i saa store Masser, at de fuldstændig skyggede for Solen. Og i utrolig kort Tid var alle Markerne dækket af et tykt, brunt, myldrende Lag af store Græshopper.

Uffes Far kunde intet udrette, dybt fortvivlet stod han og hans Kone inden for Vinduerne og saa paa det frygtelige Øde-læggelsesværk.

Men de brune Folk fra Hyttebyen sprang omkring med Spande og Kurve og skovlede Græshopperne op deri, de rev Vingerne af dem og ristede dem og spiste dem som en stor Delikatesse.

Først da der ikke fandtes en grøn Spire paa hele Plantagen, løftede de graadige og utallige Millioner sig igen paa Vingerne og søgte andre Steder hen.

Men da var ogsaa Indtægten for hele det Aars Høst gaaet tabt.

Senere kom der forskellige andre Uheld til. Termitterne ødelagde Villaaen ved at udhule Træværket i den, saa det var livsfarligt at blive boende i den, det tunge Bolgeblikstak truede med at styrte ned og begrave dem alle.

Saa maatte der opføres et Stenhus, det tog det sidste af den Kapital, Uffes Far havde sparet sammen. Men ufortrødent tog han fat paany og fik laant Penge mod høje Renter til ny Udsæd og nye Plantninger, men saa indtraf den sidste Ulykke, som det ikke saa ud til, at han skulde overvinde, der kom Bladpest i Temarkeerne og ødelagde dem fuldstændig.

Da var Uffe netop 6 Aar. Han var en lille, lyskrøllet Gut med blaa Øjne og et spillende Humør, som hverken den glødende Tropesol eller hans Barnepiges, den gamle, gnavne Meggys, evindelige Gnaverier kunde faa Bugt med.

Uffe havde en god Ven nede i Hyttebyen, Gobind hed han. han kom ofte op i Haven og legede med Uffe, men altid i de varme Middagstimer, naar Mary havde lagt sig, saa lang hun var under det store Brødfrugttræ — det hed sig, at hun passede Uffe, men i Virkeligheden sleb hun sig en ordentlig Skraber. Og da var Uffe ikke længe om at komme over Havehegnet og afsted med Gobind enten ned til Hyttebyen eller ind i Skoven, hvor Gobind altid havde Flugter eller andre interessante Ting at vise ham.

Ved den Tid havde Far og Mor Persiennerne lukket ned for hele Verandaen, da tog de deres Middagshvile, saa de anede intet om Gobinds og Uffes smaa Udflugter.

En Middag kom Gobind farende og vinkede ivrigt ad Uffe, han havde en Fiskestang med sig og i en lille Kalebasse havde han samlet fede, hvide Larver, nu skulde de ud at fiske, sagde han. Uffe kiggede tilbage til Meggy, hun snorkede højt og tydeligt.

Et Øjeblik efter var de nede ved Floden, hvor baade Langs Motorbaad og en lille Robaad af en udhulet Træstamme laa fortojret ved Broen. Drengene sprang i Robaaden, og Gobind der var et Par Aar ældre end Uffe, roede midt ud paa Floden og lod saa Baaden glide med Strømmen, for at de kunde komme ud af Synsvidde. Saa kastede de Snoren ud og havde næsten straks Bid, det gik strygende med Fiskeriet, de fik i kort Tid en halv Snes velvoksne Fisk og skulde saa til at tænke paa Hjemturen.

Da ser Gobind pludselig en graaliggrøn Træstamme komme glidende mod dem tværs over Floden.

„En Krokodille“, hvisker han og bliver helt graalig i sit brune Ansigt af Rædsel, han griber Aarene og ror af fuld Kraft ind i en lille Vig, hvor Bredden er sandet og kun bevokset med Siv og Græs. De naar ind og springer i Land og løber op ad en lille Skrænt, hvor en vældig, gammel Oliepalme hænger ud over Vandet. De naar akkurat at komme op paa dens Stamme og undgaa Krokodillen, der er tæt i Hælene paa dem.

Den skæver ondt op efter dem og lægger sig saa til Rette ved Stammen, som om den var sikker paa, at engang før eller senere vil det lækre Maaltid deroppe i Palmen være den vis.

Uffe ryster af Skræk — hvor er det forfærdeligt at se ned i dens opspilede Gab med de store, spidse Tænder, men Gobind ler hoverende, nu da Faren er overstaet og kaster Oliefrugter ned paa Krokodillens knortede Ryg, saa de smadres ud over den.

Saa klatre de ud paa en anden Gren, som strækker sig op langs Bredden, der mener Gobind, de kan gaa ned og liste sig ud til Vandet og faa fat i Baaden. De lader sig glide ned paa Jorden og begynder at krybe omkring i det tætte Vildnis. Uffe er bange og holder sig tæt efter Gobind, men Gobind har de Vildes medfødte Sans til at finde Vej, han maser bare paa. Saa med et dumper de begge et Par Alen ned i en Kløft i Jorden; der er saa mørkt, at de ikke kan se det fjerneste.

Det var, som om de faldt paa de bare Sten — de ligger begge et Øjeblik forskrækket og føler paa Albuer og Knæene, som de har skrabet temmelig slemt. Saa kravler de omkring for at finde op igen; det knaser under dem. Uffe begynder at græde og spørger Gobind, om han ikke kan finde op, men i samme Øjeblik mærker han at det gaar opad, og lidt efter er de ude i Lyset ved Floden et godt Stykke oven for, hvor Baaden ligger.

Gobind stirrer forundret paa Uffe, og peger paa hans Hænder og Toj, der for var hvidt, men nu næsten kulsort over det hele. Uffe ser, forbløffet ned ad sig, men saa kommer han i Tanker om Baaden og Krokodillen og igen begynder Taarene at trille, han gnider dem udover Kinderne med sine sorte Hænder og nu ligner han en hel Morian.

Gobind hvisker, at han skal blive staaende rolig og vente, mens han henter Baaden, og saa lader Gobind sig lydøst glide ned ad Skrænten og svømmer under Vandet hen og faar fat i Fortøjningsrebet og med det mellem Tænderne trækker han Baaden efter sig.

Krokodillen ligger med Ryggen til og mærker ingenting, den har stadig Gabet vidt aaben, som venter den paa, at det gode Maaltid deroppe i Palmen skal dratte den ned i Munden.

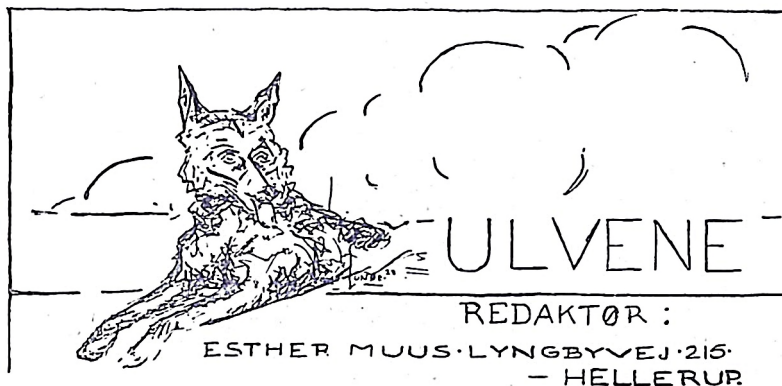
Men Gobind og Uffe ror stille bort, og snart ligger Baaden igen fortojet ved Broen. De deler Fiskene ligeligt mellem sig, Gobind trækker dem paa en Vidie og saa gaar hver til sit.

Uffes Far og Mor havde sovet trygt, mens deres lille Dreng var ude paa det farlige Eventyr. Nu var den brune, battakiske Tjener kommet med kolende Drikke og Frugt og gik og rullede Persiennerne op; da kom Uffe spadserende op ad Havegangen sort og ukendelig men stolt ovre sine Fisk, som han triumferende lagde paa Gulvet foran sin Mor.

„Men du godeste — hvordan er det dog du ser ud, Uffe — hvor har du været?“ „Jeg har været med Gobind ude at fiske — og der var en Krokodille, som kom efter os — men vi narrede den — er du glad for Fiskene, Mor?“ spurgte Uffe nok saa frejdigt.

Men Uffes Far og Mor var som lamslaaede begge to. Lidt efter lidt fik de hele Forklaringen, og de forstod, hvor nær de havde været ved at miste deres lille Dreng. Men da de var kommet over den første Forskrækkelse, begyndte Uffes Far paa en underlig, ivrig Maade at undersøge hans sortsmudsede Toj og Hænder, og da han i den ene Jakkelomme fandt noget sort, glinsende Grus stirrede han som fortryllet paa det og spurgte ivrigt Uffe, hvor han var blevet saa sort. Det kunde Uffe ingen rigtig Forklaring give paa, men saa blev Gobind hentet fra Hyttebyen.

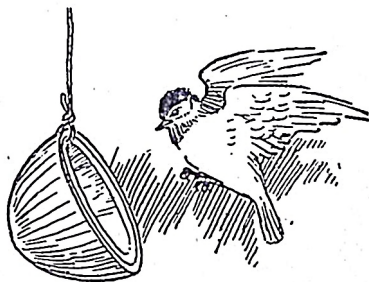
Uffes Fader fik sin Anelse bekræftet. Kløften, hvor Uffe var blevet saa sort, var et Brud i en Kulaare. Den viste sig senere at være af mægtig Storelse og gjorde med Tiden Uffes Far til en rig Mand.

Kokosnødder til Fuglene.

Paa Landet hænger nogle Mennesker en halv Kokosnød op udenfor deres Vindue. Sommetider har de bundet en Snor i Totten i den ene Ende, og undertiden har de boret et Hul gennem Skallen, stukket Snoren igennem og bundet.

Men ligemeget hvordan man har anbragt Nødden, kan man tilbringe mange fornøjelige Øjeblikke ved Vinduet med at iagttage smaa Fugle sidde paa de eller hakke i den og saa flyve bort for

at fortælle deres Venner om den.

Her er da en Ide til Jer, Ulve! Naturligvis gemmer i allesammen Krummer og kaster dem ud til Fuglene; men det kedelige ved Krummer er, at naar det regner paa dem, naar de ligger paa Jorden, bliver de hurtigt dækkede med Mudder, og det kan Fuglene kun have ringe Glæde af.

Var det ikke en god Ide at hænge en halv Kokosnød i en Snor uden for Vinduet i Jeres Tropslokale? Naar I saa mødes, f. Eks. en Lørdag Eftermiddag, vil I have glimrende Lejlighed til at studere Fuglenes smaa Manerer, naar de er sammen.

1. HOLSTEBRO ULVEFLOK.

1. Holstebro Ulveflok blev stiftet 13. April 1925, og der er for Tiden 12 Ulve i Flokken.

Da Flokken har skiftet Fører 1.— 1. d. A., fordi deres forrige Fører, Hans Spørensens, rejste fra Byen, er vi begyndt

forfra med Prøverne, fordi de, der har taget Stjerneprøverne, har glemt det halve af det, og der er kommet en Del nye ind; men nu har vi dog taget Ømfodsmærket.

Flokken er delt i to Bander, 1. Bande med Hugo Petersen som Fører, 2. Bande med Ebbe Andreasen som Fører, der holder Møde henholdsvis Torsdag og Fredag Aften Kl. 7 hver Uge, samt Floktur hveranden Søndag.

Søndag d. 19. ds. havde vi Floktur om Formiddagen med et Par raske Sporleje, og om Eftermiddagen slog vi „Katten af Tønden“.

Tønden indeholdt Chokolade, Appelsiner og Æbler, samt en „Bulldog“ i Mangel af en Kat. „Kattekongen“ fik overraks en Flitsbue med Pil, skænket af Tropsraadsformand Hr. Martin Schmidt. „Kattekongen“ blev en Ulv, der var blevet indmeldt om Lørdagen, saa han var svært heldig.

„God Jagt for eder alle“.

„Akela“.

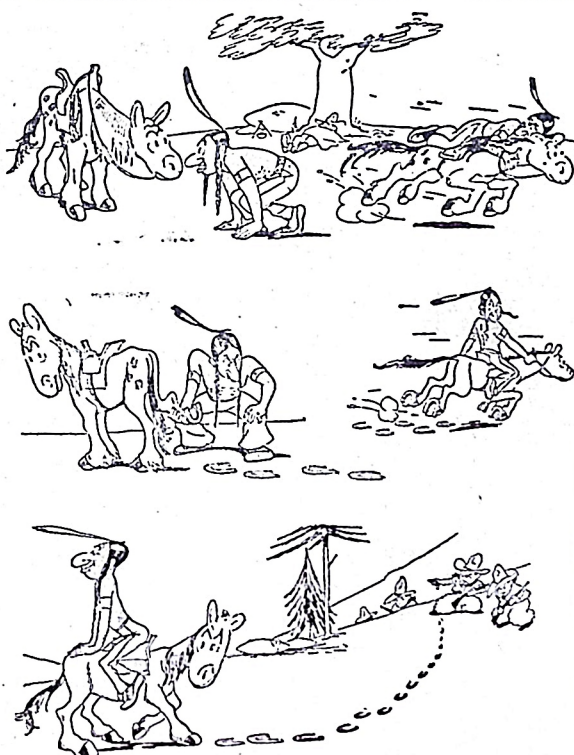
En lille Historie om den røde Mands List

„Hugh! Hugh! Hvad ser jeg - Blegansigt sover ved Træet. Hans Hest skal blive mit Bytte. Hurtigt afsted!“

Men Sporene vil lede hans Fod paa min Vej. Hugh — den røde Mands List er stor — jeg lægger Skoene omvendt paa.

Men den røde Mands Snuhed kender ingen Grænser. Jeg lader ogsaa Hesten gaa baglæns. Ingen vil da finde mig og mit Bytte“.

Oh — du arme, enfoldige Rodhud.

FRA MARK OG SKOV

OM FUGLESANG

(Ved Lektor Lauritzen.)

II.

Der er en Familie af Sangfugle, som jeg slet ikke omtalte i første Artikel, uagtet et Par af dem godt en Frostdag, naar Solen skinner, kan finde paa at synge lidt. Det er de saakaldte *Værlinger*, af hvilke tre er her hele Aaret, nemlig *Gulspurv*, *Kornlærke* (ogsaa med et tysk Navn kaldet *Bomlærke*) og *Rorspurv*, medens en fjerde, *Hortulanen*, af og til viser sig her paa Træk. Gulspurven med sit gule Bryst og Underliv er velkendt, Hortulanen kan vist godt karakteriseres som en stor Gulspurv med lysrødt Underliv, pragtfuld at skue, Kornlærken minder om en klodset bygget Lærke, naar den sidder paa Telefontraad eller Lysledning, hvad den særdeles ynder, Rorspurven ligner en *slank Graaspurv*, og færdes om Vinteren sammen med Markfuglene, medens den fra Foraar til Efteraar holder til i Rørene. Et femte Medlem af Familien er *Snespurven*, som kun er her om Vinteren paa Strandenge, men da ganske vist i store Flokke. Den er lysgraa med Hvidt. Der er et Fællespræg over Værlingernes Sang, som gør, at man saa at sige straks kan høre, at man har en Værling for sig, selv om den ikke ses. Der er i Sangen en Række ens høje og ensvarige korte Toner, altsaa ligesom f. Eks. hos Bogfinken, men hos Værlingen knyttes hertil nogle ensvarige lange Toner af anden Højde. Gulspurven begynder med de korte Toner (8 f. Eks.) og ender med 1—3 lange; Kornlærken har de lange (tre f. Eks.) forrest og ender med de korte, som ligefrem kan danne en Rulning. Hortulanen har begge Syngemaader. Rorspurven blander andre Motiver ind imellem. Baade Kornlærke og

Rorspurv leverer af og til en Rulning, som ligger en Del højere oppe i Tonestigen end det sædvanlige, og som er helt køn. Rorspurven kan f. Eks. synge saaledes

... — .. el. ... — ... —

og saa føje den højtliggende Rulning til.

I April er *Mejserne* i fuld Kraft. Nu hører vi baade Musvitens Savfiling og „Slid Din Tid“ med Variationer, Blaamejsens og *Sumpmejsens* (Graamejsens) tilsvarende Motiver, hvor dog ofte den lange Tone i „Slid Din Tid“ ligger højere og ikke lavere end de korte. Graamejsen er graa med en sort Kalot paa Hovedet; en overordentlig hurtig lille Fugl, hvis Toner er meget fine. Baade Blaamejse og Graamejse overgaar Musviten i Variationer af Sangen; de præsterer begge en høj Rulning, ogsaa en Trille. Saa har vi *Topmejsen*, let kendelig

paa sin Top, *Sortmejsen*, som omtrent ser ud som en lille Musvit uden gult, og *Halemejsen*, en meget lille spraglet Fugl med en umaadelig lang Hale.

Topmejsens Sang kan jeg gengive saaledes:

... — — — — —

eller i Morses Alfabet: s s t s s t. Det første t er et Tonetrin højere oppe end s'erne, det andet t er to Tonetrin højere. Topmejsen yngler f. Eks. i Naaleskovene omkring Hadsund, men er ret sjælden paa Øerne. Sortmejsen findes ogsaa kun hist og her i store Naaleplantninger, saaledes i Tisvilde Hegn. Dens Sang kan f. Eks. være:

m m h t h t

eller:

t s t s t h t

De to m'er ligner Savfiletonen meget, h'erne varer ligesaa længe som et m og de enkelte Toner er altsaa dobbelt saa hurtige. Det er en rask, fornøjelig Sang, som liver svært op i den mørke Skov helt hen til sidst i Juli Maaned.

Halemejsens Stemme er lidt spæd; men dens Sang kan forme sig som en temmelig lang Rullen og ender ofte med en lang Tone. Alle Mejser sidder ret højt, naar de synger. *Toplærken* (graa Fugl med Top) kan man træffe paa Gaden midt om Vinteren. Den har en meget beskednen Sang paa 3—4 Toner, hvoraf den sidste er et Trin lavere end de første.

Gulspurv — run paa træen med bitte smaa Unger.

Fot. F. Skovgaard.

Fuglekongen, vor mindste Fugl, har kun nogle meget høje Toner. Om Vinteren er her Masser af fremmede Fuglekonger, som med deres livlige Farver og gule lille Top liver op i Landskabet. Om Sommeren er den ikke saa almindelig.

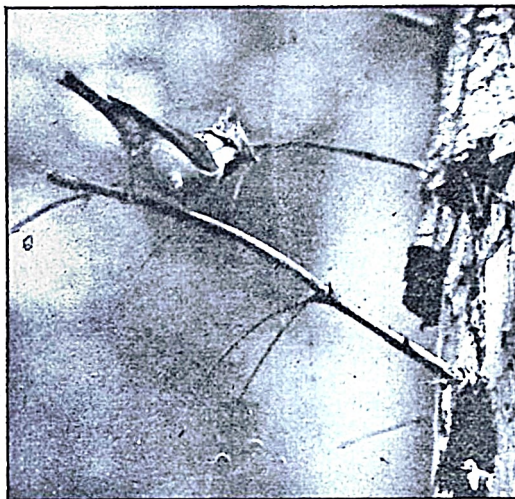
Spætmejsen bør ikke regnes med til Mejsjerne; men der er alligevel Lighed i Sangen. Den og *Træpikkeren* klatrer uafbrudt op og ned ad Træstammerne. De har begge Støttehale ligesom Spætterne; men medens Spætmejsen ved sit blåa og røde gør et ret spraglet Indtryk, er Træpikkeren graa og meget lille. Spætmejsen har en stærk Stemme og ynder at glide 5 Toner op, saa det lyder som et Signal, hvortil det ogsaa stundom bruges. Den har ogsaa rene, klare Fløjtetoner eller synger.

som om den paa Morse vilde gengive en Række a'er. Stregerne er da et Tonetrin over Prikkerne. Træpikkeren (Træløberen) har noget lignende. Men har ogsaa et Motiv, som ligner Bogfinkens, blot lidt højere oppe i Tonestigen, og hvor „Slaget“ erstattes af en meget smuk Nedgang.

Saa kom vi til *Solsorten*, som glæder os om Vinteren i Haven og om Sommeren ved sin herlige Sang. Den er den største Komponist blandt Fuglene; thi jeg har nedskrevet henvend 80 forskellige Solsortemotiver, og der er sikkert mange flere. Vi maa kende, at det er en Solsort, som synger, paa følgende:

- 1) Dens Sang har en noget mørk Klang (Alt)
- 2) Dens Hovedmotiver ligger dybt, helt nede fra fjerde Linie (d) og godt en Oktav opefter, og de gentages.
- 3) Efter Hovedmotivet følger næsten altid et Bimotiv, som ligger omtrent en Oktav højere.
- 4) Den ynder langsomt Tempo og holder ret længe ud.
- 5) Den har hverken Rulning eller Trille.

Stemmeomfanget er, som om det fremgaar af ovenstaaende, stort, og den synger med stor Kraft. En Vekselsang mellem Solsort og Nattergal, hvor de søger at overgaa hinanden, er øredovende. Det hænder sidst i April, at Folk melder En, at Nattergalen er kommet. Det er en Fejltagelse. Det er *Sangdroslen*, de har hørt. Fejltagelsen er imidlertid ret undskyldelig, da Sangdrossel og Nattergal virkelig har nogle Motiver fælles. Men Droslen synger fra Toppen af et mindre Træ. Nattergalen inde fra en Busk, og den sidste har flere ejendommelige Lyde,

Topmeise. Ved Redehullet i den raadne Stub.
Fot: P. Skovgaard.

som altid følger med Sangen — Droslen roses derimod enstemmig for sine rene Toner med smuk Metalklang. Dette skulde egentlig være nok til at skelne den fra Solsorten; men hvorfor ikke være ærlig og tilstaa; at naar Solsorten sidder inde i Skoven paa en Gren og lader sine, ligesom Droskens, noget springende Hovedmotiver klinge hen under Bøgehvælvet, saa kan vi paa Afstand blive narrede? Nærvæd sker det næppe for nogen, som rigtig har hørt Droslen blot een Gang. Thi den er betagende. Man standser aldeles uvilkaarlig og lytter. Dens Stemmeomfang er omtrent som Solsortens; men den synger i Reglen i raskere Tempo, har nogle højtliggende kviddrende Mellempartier og rene Fløjtetoner i langsomme Tempo indskudt mellem Hovedmotiverne. Den synger ikke længe ad Gangen og slutter ofte af med „Hornsignalet“, som er en rask Opgang paa fire Toner, der hører til en „Grundakkord“, som man kalder det, nemlig Prim, Ters, Kvint og Oktav, f. Eks c, e, g og c Solsorten benytter iøvrigt ogsaa Hornsignalet, men det lyder langsomme hos den og har ikke den frejdige Klang, forekommer ogsaa sjældnere i Slutningen af Sangen. „Droslen slog i Skov sin klare Trille“ er Digtervaas. Droslen har hverken Slag, Trille eller Rulning i sin Sang. Om den „sang om Bogens lysegroen Blad“, skal jeg lade være usagt. Den ynder ellers yngre Granplantninger eller andre yngre Plantninger (Birk f. Eks.), hvor

der ikke er saa mørkt som under Bogen.

Droslen er som bekendt lidt mindre end Solsorten, slankt bygget og har trekantede brune Prikker paa den lysere Underkrop. Paa Ryggen er den olivengraa.

Fortsættes i næste No.

Lektor Lauritzen — Forfatteren til denne interessante og belærende Artikelrække om Fuglesang. Læs dem omhyggeligt igennem og lær af dem.

Harmonien i Naturen.

Af P. Skovgaard.

De fleste Mennesker har en Gang med Undren staaet overfor en Fugleunge eller en Rede, der gik saadan i eet med den Natur, der var omkring, at intet trak vort Øje særlig til det lille, levende Væsen, som i Ly af sin Dragt blot ved at holde sig rolig undgik at blive set.

En saadan Harmoni og Beskyttelseslighed finder vi paa mange Omraader og i mange Fuglegrupper. Vi behøver blot at tænke paa vor almindeligste Fugl: Lærken. Agrenes soltørrede, graalige Farve fik den paa sin Dragt med mørke og lyse Pletter svarende til Smaaknoldenes Lys og Skyggeside og de visne Straa aftegnet som lyse Streger og Baand. Agerhønen har det samme; men i een Henseende er der stor Forskel paa dem, idet Lærkens Rede i saa høj Grad har samme Egenskaber, medens Agerhønsens Rede er meget let at se, notabene naar Fuglen er væk. Derfor er Lærkens og Agerhønsens Færd ogsaa saa forskellig. Lærken gaar af i god Tid og overlader Æggenes egen Lighed at beskytte dem, medens Agerhønen ikke gaar af, før vi er ved at træde paa den. Den vil ikke blotte de megetsynlige Æg og redder derved ofte baade sig selv og Æggene fra deres Fjender. Vi træffer denne Harmoni i saa høj Grad hos Vibens Unger, der ellers var uden Beskyttelse. Flyve kan de ikke og løbe kun til en vis Grad, saa de var prisgivet alle Fjender. Nu er de netop saa fortrinlig værnet. Toplærken, der lærer paa de støvede Veje og Gader, er klædt i en jævn støvgraa Dragt — dens Harmoni bliver kun brudt, naar Sneen dækker Vej og Gade, saa ser vi de graa Fugle. Præstekraven har sine Æg midt paa Stenstranden mellem 4 Smaasten blandt de andre Sten. Strandskaden og Dvergterne kan nøjes med endnu mindre: den flade Forstrand med Sand-glattet som et Stuegulv af Bølgenes Rislen — er nok til dem, de skal nok finde

Vibeunger.

Fot.: P. Skovgaard.

et Sted, hvor en lille Fold eller Vold byder Skjul for de sandfarvede Æg. Strandskadens Unger ligner de halvtøpløste Lerkulper, som Bølgerne har slikket ud af Brinken, og som ligger spredt i en Bræmme langs Højvandsmærket, og Dvergternens Unger ligner blot en fugtig Klump Sand.

Spurvehøgens knap flyvefærdige Unger, spættet af brunlige Fjer i den hvide Dundragt, er godt gemt, selv om de dumper for tidligt af den overfyldte Rede. Blandt det solplettede Løv paa Skovbunden er de ikke til at se.

Uglen og Natravnen, disse Natens Fugle, var ilde farne, naar de om Dagen skal tage Revanche i en lille Lur efter Nattens Travl-

hed, om de ikke kunde gemme sig som en Grenstump paa Egen eller som en Del af de hensmuldrende Stammer paa Jorden.

Men ingen overgaar Sneppen. Den bærer hele Skovbundens veksellende Farver paa sin Ryg — mørkebrunt og lysebrunt, fløjlsort og hvidt i Pletter som Løv i Streger, som Straa med krusede Bølger, som visne Bregner. Den kaster sig blot paa Skovbunden og er borte, den trykker paa sin Rede blandt Skovbundens Kvas og bliver en Del deraf. Vi staar i Undren og Beundring og i Glæde over dette lille Kig i den store, vidunderlige Verdens Harmoni omkring os.

P. Skovgaard,
Skovbo pr. Viborg.

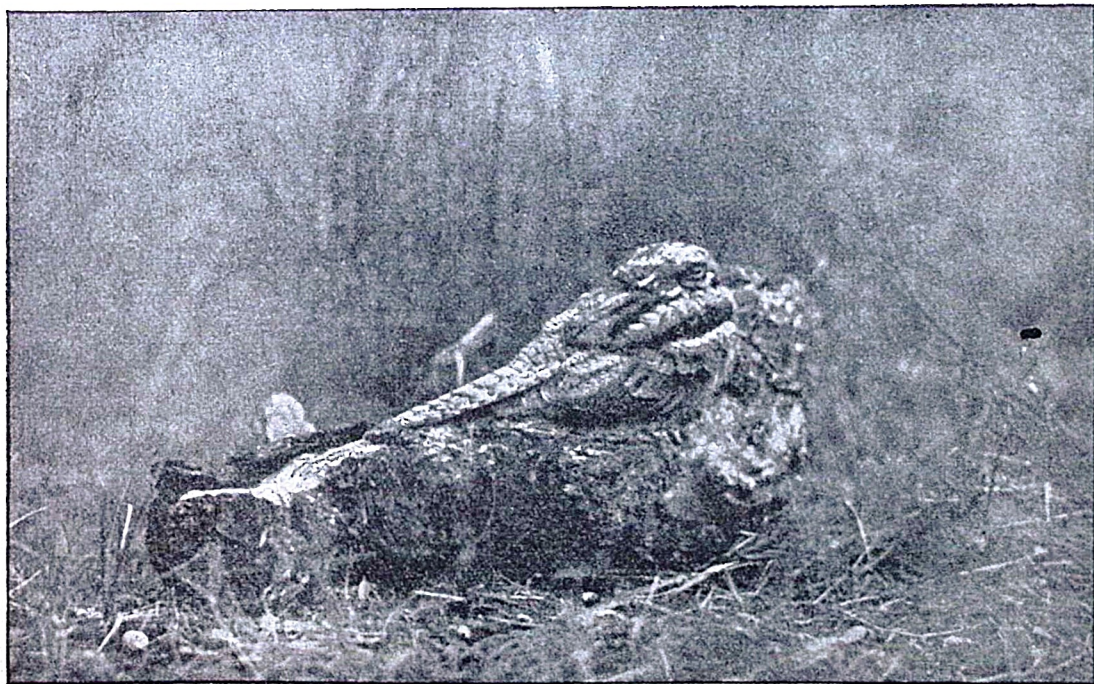
Moseternen. Den nyfødte Unge, brun som Tørvejorden og marmoreret som Mosens Overflade.

I næste Nummer vil P. Skovgaard skrive en udmærket Artikel om Ternerne, ledsaget af sjældne Fotografier. — Ingen er vel som ham mere værdig til Spejdernes Jægermærke.

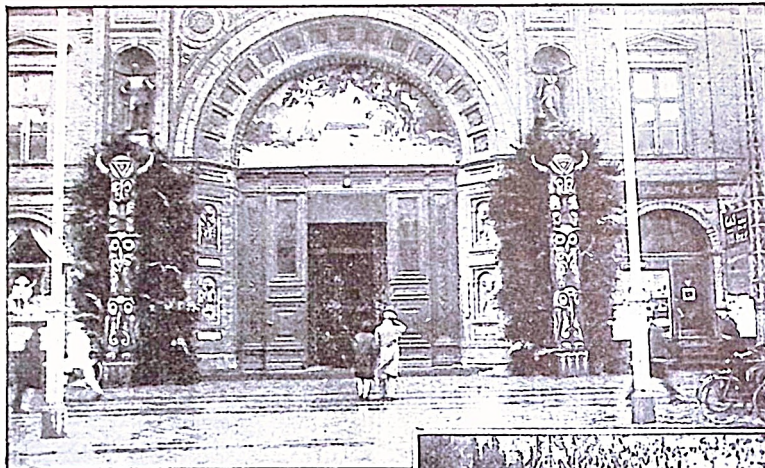
Spurvehgg. Mellem det solplettede Løv i Skovbunden er den lige udfløjne Unge godt maskeret.

Fot. P. Skovgaard.

Nattravn under sin Daghvile.

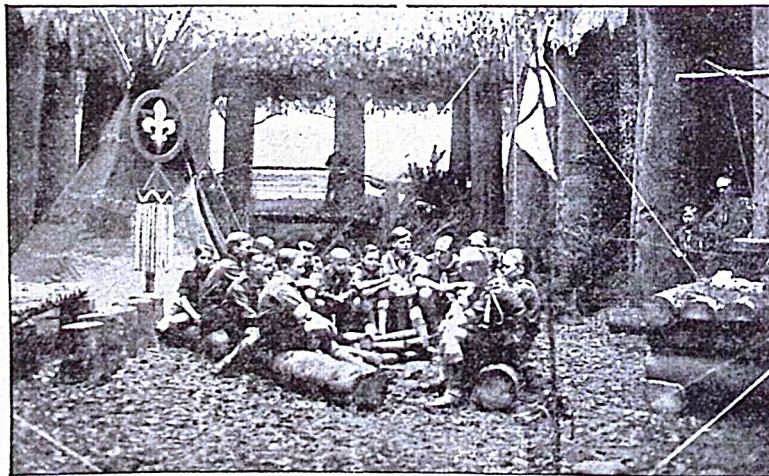
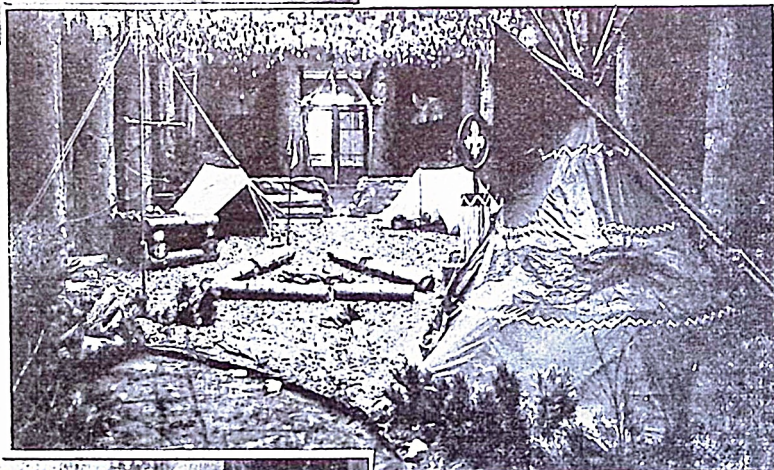
Fot. P. Skovgaard.

K.F.U.M. SPEJDERNES LANDSUDSTILLING

Som tidligere meddelt blev Udstillingen en Kæmpesukces, og vi bringer nu det lovede Bombe-Referat.

To flammende Totempæle staar udenfor Indgangen. Snart lyser Hornene, snart det nederste „Fjæs“, saa det øverste, altsammen i rystende, trekantet Sammensurium. Efter at have passeret

Tælleapparaterne, der svingede rundt for fuld Fart — er jeg pludselig i Skoven. — Jeg bed mig i Knæet — lukkede Øjnene op og i — ligesom Jeppe paa Bjerget — jo — jeg *var* vaagen; naa men saa er jeg altsaa — —

Hvad det var jeg *var* — eller — er — ved jeg ikke, for et drønende Brøl hev mig ud af min Grublen.

„Mok-ka-si-i-ner!“

Forsigtigt vender jeg mig om — Himmel og Hav — han der — er værre end en Livsforsikringsagent — meget værre.

„Vi er Hektors værste „Kongruenter“ — vi sælger Mok-ka-si-ner for kuns 50 Øre — Se her!“ brøler han og strækker sin Pegefinger ned — „Se“ forkynder

han med Tordenstemme — „denne Herre er ved at bortføre et Par ekstra hjemmelavede Mok-ka-si-i-ner — Se!“

Hurtigt skynder jeg mig videre. Et Skilt med skæve Bogstaver forkynder, at her! pakkes Rygsække (baade med g og k). Jeg standser op — at stoppe en hel Mængde i Ingenting er min Specialitet.

Himmel — sikke en Maade at gøre det paa —! Naar jeg skal være ganske ærlig, — er jeg kun kommet ind for at file ned.

Jeg trækker min ny Fyldepen og — ser i det samme et Skilt med Paaskriften: *Hvordan man ikke pakker en Rygsæk!* Bang! — der stod jeg — skaa-ret ned.

Øverst: Spejderudstillingen. I Midten: Et Kig fra Broen. Nederst: Lejrbaalsunderholdning. Bemærk Broen i Baggrunden.

Stille gaar jeg videre — ind i Hovedsalen og op over den Bro, som Spejderne har bygget. Men — Men hvad ser jeg — der er skaaret Navne i Træerne — det er noget for Klavs Vedel — der er ovenikøbet et Tropsnavn!! Forfærdet bliver jeg staaende — og ser mig om. Under Broen, der er sammensnøret af Granrafter, løber en liden Aa — Bunden er af Teltunderlag — fin, fin! Et flot Gilwelltropssted er tilvenstre og en prægtig Tipi tilhøjre. Over mit Hovede hænger Tusinder af Blade og Træernes furede Stammer bærer stolt — — Balkonen ovenover!

(Et Par Tal kan give jer Begreb om det kæmpemæssige Arbejde, som her er udført. Træernes Højde sammenlagt er højere end Raadhustaaet — deres sammenlagte Omkreds er 1½ km. Til Loftet var medgaaet mere end 100,000 Blade, som to Divisioner har klippet og skaaret ud!)

„Er Du falden i Søvn!“ En „Betjent“ nærmer sig. — Jeg ryger op med et Spjæt — „nej!“

„Jammen — gaa dog saa videre!“

Jeg gaar op ovenpaa. Her er Udstilling af Arbejder — Enkeltmands-, Patrulje- og Tropsarbejder — her er alt, hvad man kan ønske sig. — Broer og Signaltaarne, Tropsgrunde og Huse, Morselygter og sindrige Systemer og meget mere.

Et flot Springvand pladske nedenunder i Restaurationen, selvfølgelig er det lavet af Spejderne selv. Her for Enden er der en meget nøjagtig Kopi af et Tropslokale, og engang en Hare i Træer — nej og nokkenengang nej!

Jeg gaar ned igen — og havner i en Sidesal. Her er noget at se. — Et Stykke „Natur“ er taget ind og anbragt i et Hjørne — haa — haa — her er noget at skære ned — ruger Svalen paa en Kornmark? — Bygger Graaspurve deres Røder i Toppen af en Gran eller paa de yderste Grene — kryber en Hare i Træer — nej og nokkenengang nej!

Men den Udstilling er lutter Skuffelser (for mig). Da jeg kigger op — ser jeg

Naturiagttagelse!

Kan du finde de 9 Fejl ved Opstillingen?

Ja — er det ikke lige haardt nok — Klaverer paa en Spejderudstilling — nej den gaar ikke. — Jeg nærmer mig med et „Skadefrosmil“ og — —

1. Præmie!

staar der paa Klaveret. —

Bummelum — jeg gaar videre. —

Der sidder et stort Landkort. — Grønne Baand fører paa forskellige Steder ned til en stor Sølvlinje og derfra ud til Brevkort — Hilsener fra alle Jordens Egne. Jeg ser Hilsener fra Japan, Kina, Syd-Afrika og Nord-Amerika — næsten hvert Land har sendt en eller flere Hilsener.

Endnu engang besteg jeg de øverste Etager — var henne og kigge lidt paa „vor“ Stand, F. D. F.s og andre. — Da jeg henimod Lukketid gik ud — hørte jeg; stadig frisk og fornyelig: „Mok-ka-si-i-ner — Vi er Hektors værste Konkurrenter — kun 50 Øre“.

De to Totempøle flammede ondskabsfuldt til mig. — „Du fik ikke noget at skære ned — hva?“

Nej — det gjorde jeg ikke, for det var en god Udstilling — en virkelig udmærket Udstilling — K. F. U. M. Spejderne værdig.

„Bob“.

En ungdommelig Phileas Fogg.

For en Maanedstid siden holdt „Politiken“ Mandtal over unge, haabefulde, eventyrlystne Mænd — 15—18 Aar gamle — til at gøre Turen Jorden rundt paa mindre end 80 Dage.

Det var ikke faa, der meldte sig paa „Politikens“ Kontor, en ca. 2—300. Efter at have sendt alle over 15 Aar bort, var Antallet betydeligt begrænset. Nu blev de kvikkest udseende pillet ud, og tilbage blev 5.

Efter en grundig Eksamination bestod kun 2 Prøven i Engelsk og Kvikhed, begge var de Spejdere i Det Danske Spejderkorps, og da de stod lige, blev der trukket Lod imellem dem, og her blev Palle Huld den heldige.

Palle begyndte som Ulveunge i Vedels Egne, og har været Spejder ude hos Rektor Hartvig Møller i Hellerup og har nu sidst været Spejder hos mig. Han er i Besiddelse af det friske Humør, alle Spejdere burde have. Hvor Palle er, der er al Surmuleri, Skænderi og lignende som blæst væk. Kvik som kun faa er Drengen og i Besiddelse af en Evne til at vade lige ind i Folk. Jeg er overbevist om, ja jeg kan sige, jeg ved, at Palle kan taale Rejsen, og sidst men ikke mindst, kan taale at komme hjem og blive feteret, uden at han derfor bliver nogen anden end den helt igennem første Klasses Spejder, han er.

Einar Lütchen-Lehn.

Redigeret af R. Feldbeck Christiansen, Landemærket 3, Kbhvn. K. Tlf. 10909.

Hvorledes bliver jeg Sømand?

Første April 1916 traadte den nuværende Ordning for Skibsbefalingsmænds Uddannelse i Kraft. De herhenhørende Bestemmelser findes med Hensyn til de vordende Navigatørers teoretiske Uddannelse i Lov om Navigationsundervisning af 28. Februar 1916 og med Hensyn til de øvrige Krav i Lov om Sønering af samme Dato.

Der findes følgende Navigationseksaminer:

- 1) Kystskipperprøven, for Skippere, Fiskere og Lystsejlere.
- 2) Sætteskipperprøven, for Skippere i indskrænket Fart og Fiskere.
- 3) Styrmandseksamen, for Styrmand og Skibsførere i al Fart.
- 4) Skibsførereksamen, for Styrmand og Skibsførere i al Fart.

Den første af disse Prøver svarer fuldstændig til den tidligere Sætteskipperprøve, medens der til den nuværende Sætteskipperprøve, foruden Navigation kræves baade Dansk, Maskinlære og Sundhedslære.

Til Styrmandseksamen kræves Dansk, Engelsk, Matematik, Naturlære, Navigation, Sømandsskab, Søret, Maskin- og Motorlære samt Sundhedslære.

For overhovedet at kunne indtræde paa en Navigationsskole kræves fire Aars Sejlads efter det fyldte 15 Aar, deraf mindst to Aar i søgaende Sejlskibe af over 60 Tons og deraf mindst et Aar som Matros.

Til Skibsførereksamen kræves de samme Fag med Undtagelse af Matematik, men til Gengæld kræves Geografi, Meteorologi og Handelslære.

Sammen med to af Eksamenkommissionens tre Medlemmer deltager vedkommende Navigationslærere, der tillige er Eksaminator i Bedømmelsen til Eksamenen. Til samtlige Eksaminer kan Eleverne faa Statsunderstøttelse, der for de mindre Eksameners Vedkommende dog først udbetales, efter at Eksamenen er bestaaet.

For at give Navigatører, som har bestaaet Skibsførereksamenen, Lejlighed til en videregaende Uddannelse, kan Handelsministeriet oprette Kursus af indtil 6 Maaneders Varighed omfattende Sprog, Handelslære, Fysik, maritim Teknik og Navigationslære samt Foredragsrækker over Historie og nordisk Litteratur. Disse Kursus giver dog ingen særlige Rettigheder.

Til Slutning skal den unge Sømands Udvikling, fra han kommer om Bord som Dreng, til han har erhvervet sig Ret til at føre Skib, kortelig omtales.

De fleste Drengene, der vil gaa til Søs,

begynder som Skibsdrenge i 14 til 15 Aars Alderen. Det kan anbefales den vordende Sømand først at faa overstaaet Mellemsejlskibssamenen eller Realeksamenen, men absolut nødvendigt er det ikke. Til at begynde med maa han tage sig en Hyre, helst med et mindre Sejlskib, som er en udmærket Skole for ham, eller ogsaa maa han se at komme om Bord i et eller andet Skoleskib. Af disse skal først nævnes Georg Stage, der i 1882 byggedes og udrustedes af den køben-

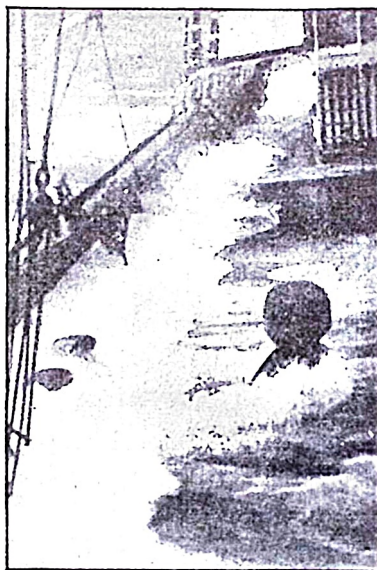
Skoleskibe, af hvilke kan nævnes den firmastede Bark Viking, bygget væsentlig paa Initiativ af Generalkonsul O. P. Jensen i 1907 og nu tilhørende Det forenede Dampskibsselskab, Fuldskibet Valkyrien tilhørende Rederiet Viking, hvortil yderligere kommer det store Motorskib København, som Østasiatisk Kompagni har ladet bygge i Skotland. Ogsaa flere andre af vore store Rederier beskæftiger sig med Oprettelsen af Skoleskibe til Uddannelse af unge Sømand i Selskabernes Tjeneste. Endelig er der Sømandshøjskolen i Svendborg, som uddanner Elever ved et Kursus paa nogle Maaneder og derefter søger de unge Mennesker anbragt som Drengene eller Ungmænd i Sejlskibe.

Det tør dog ikke tilraades den unge Sømand at forblive i et Skoleskib under hele sin Uddannelse. Om ikke før, saa naaer han er blevet Matros, bør han selv søge Hyre ogsaa med Dampskibe, idet han dog maa mærke sig Navigationskolens Bestemmelse om, at han, forinden han begynder paa en Navigations-skole, efter det fyldte 15 Aar, skal have faret til Søs og forrettet Sømandstjeneste mindst to Aar i søgaende Sejlskibe af over 60 Tons og heraf mindst et Aar som Matros.

Under sin Fart vil Sømanden have Lejlighed til at spare en Del Penge sammen, og den saaledes sammensparede Hyre kan han paa de fleste større Pladser i Udlandet indbetale til den danske Konsul, som derefter besørger dem hjemsendt og sat i en Sparekasse. Paa den Maade vil Sømanden, naar han har den fornødne Søfart til Side, have nogle Midler til raade over, den Dag han henvender sig paa en Navigationsskole for at søge Optagelse. Selve Undervisningen vil i Almindelighed kunne betales af Statsunderstøttelsen, saa det er tilstrækkeligt, om der er Penge nok til Logis og det øvrige Underhold.

Til Forberedelsen til Styrmandseksamenen maa regnes med et Tidsrum af 15 Maaneder, og efter bestaaet Eksamen kan den vordende Navigatør straks begynde paa Forberedelsen til Styrmandseksamenen, hvilket Kursus i Almindelighed tager seks Maaneder. Hele den teoretiske Uddannelse kan saaledes i Almindelighed tilendebringes i knapt to Aar.

Efter bestaaet Eksamen og en Synsprøve, som han kan underkaste sig straks efter sin Indtræden paa Skolen, kan Sømanden søge Styrmandsbevis, der giver ham Ret til at fare som Styrmand paa et hvilket som helst dansk Skib overalt paa Jorden undtagen som 1.

Vand over Dækket.

havnske Skibsreder Frederik Stage. Georg Stage er indrettet for 80 Elever med det Formaal, at give unge Mennesker, der ønsker at fare til Søs, den første Undervisning i praktisk Sømandsskab, lære dem at gaa til Vejrs, indøve dem i Baadstjeneste, holde sig selv og deres Tøj i Orden o. s. v. Eleverne har alt frit om Bord undtagen Beklædningen. Det aarlige Togt, som begynder i April, varer gerne 5 Maaneder, og efter gennemgaaet Kursus vil Drengene kunne søge Hyre som Ungmænd i et hvilket som helst Skib. En noget længere og grundigere Uddannelse kan Drengene, som vil gaa til Søs, faa i de i de senere Aar af forskellige større Rederier oprettede

Styrmænd i dansk Udvandrerkskib i Fart paa fremmede Verdensdele, hvortil kræves Skibsførerbevis. Efter to Aars Fart som Styrmænd, hvoraf dog mindst et Aar som første eller eneste Styrmænd uden for indskrænket Fart, eller paa Damp- eller Motorskib af over 100 Tons i denne Fart, vil Styrmændene, naar han er fyldt 25 Aar, kunne løse Borgerskab som Skibsfører, og han er nu kvalificeret til Overtagelsen af Chefposten i et hvilket som helst dansk Skib overalt paa Jorden. Den Dag bør enhver rask Dreng, der gaar til Søs, stadig have for Øje. Lad ogsaa Vejen „fra Klyset for til Kahytten agter“ til Tider være streng nok, saa er det ogsaa nogen Kamp værd i en saa forholdsvis ung Alder at naa frem til Stillingen som Skibskaptajn, til hvem Offentligheden trygt betror baade Menneskeliv og Gods. De er naturligvis langt fra alle, der naar saa hurtigt frem; mange Søfolk bliver aldrig Styrmænd, men maa nøjes med de mindre Eksaminer, om de i det hele naar saa vidt; af dem, som opnaar at blive Styrmænd, vil kun ca. Halvdelen kunne gøre sig Haab om at blive Kaptajner. Efter nogle Aars Fart som Skibskaptajner søger mange Navigatører at opnaa Stillinger paa Landjorden, og med den teoretiske Uddannelse som nu bliver Navigatørerne til Del, i Forbindelse med den praktiske Indsigt, de som Skibsførere har haft Lejlighed til at erhverve sig i mange Slags Forhold, er de selvskrevne til ledende Stillinger indenfor Søfarten, saasom Skibsinspektører, Spasuraceeksperter, Skibsredere m. m. Enkelte af vore største Selskaber har saaledes forhenværende Skibsbefalingsmænd som administrerende Direktør. Ogsaa adskillige Styrmænd gaar i Land for at søge Stillinger ved Lodsvesenet, Toldvesenet m. m. eller for at blive Navigationslærere, men de maa da først gennemgaa et særligt Kursus med efterfølgende Eksamen.

Vi kan sagtens smile

for vi bruger

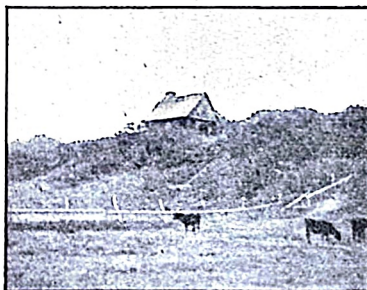
Spejdent-Tandpasta.

Kendte enhver Spejder dens fortræffelige Egenskaber, brugte han intet andet.

HYTTESEKRETÆRENS SPALTER.

Dyredoktoren og Kildebakken.

I Januar Maaned døde Dyredoktoren. En af Spejdersagens bedste og mest trofaste Venner gik bort, og en af Pioneererne inden for Hyttearbejdet. De, der blot een Gang har været sammen med Dyredoktoren, ser ham stadig lyslevende for sig, parat til at kæmpe et Slag for det, som var ham kært, og som han troede paa. I sin Guds Aand arbejdede Dyredoktoren for Fred og Frejdighed mellem al Ungdom, og dette i Forbindelse med hans udprægede Fædrelandskærlighed gjorde, at Vandresporten og Hyttesagen i ham vandt en af sine varmeste Venner.

Kildebakken.

„Vort Hus har vi bygget for at have et Sted, hvor vi kunde være os selv, men vi har ogsaa bygget det for at hjælpe andre. Denne Hytte skal være en Knude i det Net af Vandrerhytter, hvori danske Drengene, der er ude for at lære deres Land at kende, altid kan finde et Sted, hvor de kan overnatte og lave deres Mad. Her skal danske Drengene altid være velkomne, hvilken Lejr de end hører til.“

Saadan var Dyredoktorens Ord ved Indvielsen d. 26. September 1926 i Overensstemmelse med hans Aand. Hver Gang vi besøger hans Hus, vil vi tænke paa hans Ord og hans store uegenlyttige Arbejde for vor Skyld, og sige ham Tak.

Halfdan Lav.

Det er nu 1½ Aar siden, vi første Gang hejste Flaget paa Kildebakken,

Hytten derude ved Rørmosen. Den passer saa god til Naturen omkring, til Bakken med de mange Slaaenbuske, de grønne Enge og Mosen med Rørene og Birketræerne. Den ligger midt i dette prægtige Stykke Danmark — saa solid og typisk dansk — et værdigt Minde om den Mand, der fik Ideen til Kildebakken og som lagde et vældigt Arbejde i Opførelsen af den.

Stedet opdagede Dyredoktoren paa en af sine lange Rideture, og hos Dyredoktoren var der ikke langt fra Tanke til Handling, saa det varede ikke mange Dage, før han havde faaet Tilladelse til baade at bygge Hytten og skære Rør i Mosen. Saa begyndte vi i Februar 1926 at skære Rør, og da det var overstaaet, skulde Sveller slæbes de 400 m fra Hørgaarden ned til Hytten. Det var besværligt, men Dyredoktoren var stadig i Spidsen og var altid parat til en lille Opmuntring. Ikke saa snart var det overstaaet, før han tog fat paa det næste Job, at grave Grunden ud, og da først Huset var kommet over Jorden, gik det rask fremad med at rejse Væggene, mure Skorsten og faa Tagbjælkerne paa Plads. Inden Troppen rejste i Sommerlejr, var Hytten under Tag.

Arbejdslysten var jo efterhaanden sluppet af hos mange, men Dyredoktoren var der altid. Næsten hver Søndag og mange Aftener sled han i det; altid var han forrest, og alting forstod han sig paa, og var der noget, der var specielt, saa kendte Dyredoktoren altid en, der vilde hjælpe til.

Efter Sommerferien gik det saa løs med Indretningen af Huset, med at lægge Loft og Gulv, lave Døre og Vinduer, sætte Paneler op osv. Det tog noget længere Tid end beregnet, men endelig d. 26. September kunde vi indvie Kildebakken. Det var en stor Festdag for Dyredoktoren, den Dag Kildebakken kom med i Hyttingen, og det var ham en Glæde, at saa mange Spejdere af alle Farver kom til Kildebakken. Det første Aar efter Indvielsen var Kildebakken ikke ledig en eneste Søndag.

D. 1. December 1927 var Dyredoktoren sidste Gang sammen med Roskilde-Troppen for at tage Afsked med os, inden han rejste til Syden. Da Dyredoktoren den Aften tog hjem, mens Trop-

pen stod paa Skrænten og sang en af hans kæreste Sange, var der ingen af os, der tænkte paa, at Dyredoktoren forlod Kildebakken for sidste Gang; men vi vil sent glemme den Aften.

Svend Mandrup,
1ste Roskilde Trop.

ÆNDRINGER TIL HYTTEFORTEGNELSEN

i Lommebog for Spejdere 1928.

(Denne Fortegnelse er den sidst offentliggjorte fuldstændige Fortegnelse.)

Birkerød: „Birkehytten“ udgaar foreløbigt af Ringen.

Roskilde: „Kildebakken“. Henv. til Tropsfører Poul Sprensen, Allehelgensgade 26.

Køge: „Blokhytten“, Hjørnet af Vestergade og Ringstedvej, ca. 25 Halm. *Køkken, P., Henv.:* 5 Dage i Forvejen til Købmand Joh. L. Fursø, Køge (Tlf. 149) *Tilsejnsførende:* Ernst Kann, Gl. Køgegaard og Købmand A. Bergløv, Nørregade 32, Bomærke.

Borup. Tropslokalet. Henv.: Tropsfører Hr. Murermeister Rasmussen, Borup.

Korpsets ny Haandbog er nu udkommet.

Bogen indeholder:

Korpsets Organisation
Historisk Oversigt
Grundloven
Love
Bestemmelser
Forskrifter for Benyttelse af Skove
Uniforms og Udrustningsreglement
Forskrifter vedrørende Korpskontingent og Korpsmærker
Klasseprøver og
Duelighedstegsprøver
Spejderlitteratur
Formularer og Blanketter
Tilføjelser og Rettelser

Op er uundværlig for Førere og Raadsmedl.

Bogen leveres Korpsets Medlemmer til Fremstillingsprisen Kr. 2,00 pr. Expl. Den forhandles fra Korpskontoret og fra de officielle Depoter. — Ved skriftlig Bestilling (til Korpskontoret) anbefales det for at spare Opkrævningsgebyr, samtidig med Bestillingen at indsende Beløbet plus Portoen, der andrager — for Provinsen 12 Øre pr. Expl.

HVORLEDES EN BOG BLIVER TIL.

En Samtale med Forlagsboghandler Steen Hasselbalch.

„De modtager vel hvert Aar mange Manuskripter?“ spørger jeg Hr. Hasselbalch.

„Ja“ lyder Forlæggerens Svar. „Foruden den Snæs Manuskripter, som modtages af Forlagets faste Forfattere og Oversættere, kan jeg vist roligt uden at overdrive sige, at der desuden kommer ca. 2 om Ugen eller godt og vel 100 andre Manuskripter til Ungdomsbøger om Aaret, og hvis det er paa andre Forlag — hvad jeg formoder — som paa mit, er der jo i og for sig ingen Mærkelighed i, at Markedet er oversvømmet indenfor denne Literaturgren, som det er, hvilket vel igen bevirker, at de kloge Hoveder, der i den senere Tid er rykket i Marken med al Børnelitteratur, med en vis Ret kan beklage sig over, at der blandt de altfor mange Børnebøger findes nogle, der ikke burde have set Dagens Lys.

Manuskripter, som indleveres af Forlagets faste Forfattere, gennemlæser jeg som Regel selv, hvorimod jeg maa lade mine Konsulenter gennemlæse Manuskripter fra nye og ukendte Forfattere. Hvis da nogle af disse nye er saa gode eller interessante, saa Konsulenterne indstiller dem til Udgivelse, læser jeg dem selv og tager derefter selv Bestemmelse om, hvorvidt det vilde være klogt at udvide Kredsen af Forfattere her paa Forlaget med dette nye Navn.“

„Gaar Manuskriptet i Trykken med det samme?“

„Nej, kun de færreste Manuskripter kan gaa lige i Trykkeriet; der er altid et eller andet, der skal ændres, ja, mange maa — efter Samraad med Konsulenter og Forlaget — tit og ofte omarbejdes for større Partiers Vedkommende eller forkortes betydeligt.

Naar Bogen endelig er antaget og Kontrakt skrevet, sendes den til Trykkeriet, og Korrektur læses som Regel baade af Forlaget og Forfatteren. Samtidig modtager Illustratoren — som of-

Steen Hasselbalch er alle raske Drenge Ven. Han er Manden, der udgiver de Bøger, de køber og samler paa. — Han forstaar som faa at træffe netop det, der falder i Drengenes Smag. — Gennem Aarenes Løb har han udsendt en Række Ungdomsbøger, der har vundet megen stor Udbredelse. — — Det er jo saadan i vore Dage, at næsten enhver Dreng søger at oprette sit eget Bibliotek, der naturligvis bliver præget af Ejermændens personlige Smag, og man kan derfor være sikker paa at træffe adskillige af Hasselbalchs Bøger i de fleste af disse smaa, selvstændige Biblioteker, hvad der vel er det bedste Bevis paa disse Bøgers mango Tilhængere.

Da jeg mener, det kan have Interesse for vore Læsere at faa nærmere Besked om, hvorledes disse Bøger bliver til, har jeg henvendt mig til Steen Hasselbalch for at faa nogle Oplysninger.

Konditor Henning Klenz

St. Kongensg. 12 — Cent. 5011

De bedste Kager, Chokolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

test *Axel Mathiesen*, — et Korrektur-aftryk, hvor de Steder, der særlig egner sig til saavel Omslag, som — hvis de findes — Illustrationer er mærkede."

"Hvor ofte udsender De Bøger?"

"Som Regel udsender vi Ungdomsbøger fire Gange om Aaret: før Foraars-Konfirmationen, før Sommerferien, før Efteraars-Konfirmationen og til Jul. Og da er der Travlhed baade hos *Axel Mathiesen*, Korrekturafdelingen her paa Købmagergade og i Trykkeriet i Ny Toldbodgade, og Cyklebudene har travlt med at pile fra Sted til Sted, men endelig er sidste Korrektur færdig, og da Bogen gerne skal ind paa 8, 9 eller 10 Ark, har Forfatteren gerne i sidste Øjeblik enten maattet skrive 20 Linier til eller maattet slette 40, og saa ruller Maskinerne, samtidig med, at mit Bogbinderi trykker de fine Rygge med Guldtryk og laver Omslags-Pappene i Orden, og endelig kommer den Dag, da Bogbinderiet spyr ca. 1000 Eksemplarer ud om Dagen."

"Kniber det ikke ofte med at faa Bø-

gerne udsendt i rette Tid?"

"Nej, for det meste naar vi det, vi har foresat os. — Helt Sport bliver det derimod, naar *Gunnar Jørgensens* nye Bog, som Regel i Begyndelsen af December Maaned skal ud. *Gunnar Jørgensen* er altid lidt sent paa Færde, og da Tiden i Forvejen er travl, er det lidt af Hekseri at faa hans Bog ud i tilstrækkelig god Tid inden Jul. I Fjor udkom hans Bog den 10. December, og der var af de 15,000, vi trykte „*Flemming & Co. paa Ferie*“ i, forudbestilt ca. 8,000, men inden vi naaede den 13., var det 9. Tusinde slugt op, og nu havde vi Møje med at kunne effektuere Ordrene, og den 18. var alt udleveret af de 15,000. Der er intet Aar solgt saa mange Ungdomsbøger, som i 1927, hvad jeg tror at kunne takke den Reklame, som Ungdomsbøgernes Modstandere, uden at ville det, har gjort for de Ungdomsbøger, der kommer paa det Hasselbalchske Forlag — — — — —"

Henry Dahl.

En tysk Spejderlejr i Pinsen.

Som tidligere meddelt afholder „Deutscher Späherbund“ en Lejr (Korroboree) i Nærheden af Hamborg i Dagene 26.—31. Maj d. A. De tyske „Späher“ er Spejdere i Ordets egentlige Forstand, idet de arbejder ganske efter Baden-Powells System. Det er første Gang, de indbyder fremmede Spejdere til at deltage i deres Lejr, og der er ingen Tvivl om, at de vil gøre alt, hvad de kan, for at deres Gæster faar det størst mulige Udbytte af Besøget — baade med Hensyn til god Lejrsport og med Hensyn til rent turistmæssige Oplevelser. Korpsset, der staar i stadig og meget venskabelig Korrespondance med Deutscher Späherbund, vil meget gerne modtage den Indbydelse, vi har faaet til Deltagelse. Sandsynligvis kan det ikke lade sig gøre for en Trop eller blot en Patrulje at komme samlet derned, da vor Ferie jo er temmelig kort, men enkelte Spejdere, som kunde ønske at besøge de tyske Kammerater, er ogsaa hjerteligt velkomne.

Alle nærmere Oplysninger kan faas ved Henvendelse til Korpskontoret, hvortil ogsaa Anmeldelser skal sendes. — Snarest muligt.

Næste Side offentliggøres en Artikel,

DE NYE DRENGEBØGER

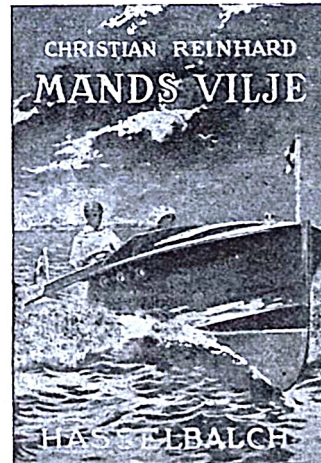
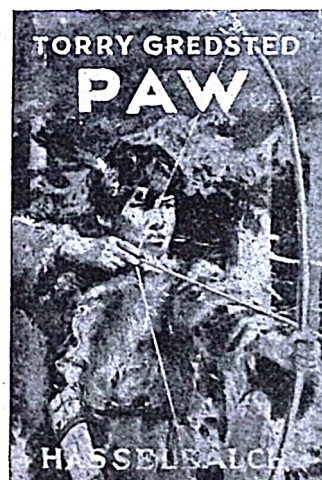

Den uforlignelige *Kvik* er Hovedpersonen i denne den nyeste og munterste af alle *Flemming*-Bøgerne.

Pris Kr. 3,50, kart.

Det er i Aar 10 Aar siden, at *Torry Gredsted* skrev „*PAW*“. I Anledning af Jubilæet udsendes et nyt Oplag af den berømte Bog.

Kr. 2,50 hft., Kr. 3,00 kart.

En rigtig Drengeskildring om en kæk dansk Dreng, hvis Kærlighed til Sø og saltet Vove driver ham ud paa Langfart til fremmede Lande.

Kr. 2,50 hft., Kr. 3,00 kart.

STEEN HASSELBALCHS FORLAG

som en af de ledende Førelere indenfor „Deutscher Späherbund“ Hans John, har sendt „Spejdernes Magazin“. Hans John kan Dansk, — Artiklen er ikke oversat.

Til „Korborree“ i Hamborg, 26.—31. Maj 1928.

Paa Hovedbanegaarden i Hamborg bestiger vi det elektriske Tog, der med 46,000 Volt Højspænding bringer os i omtrent en halv Time ud til den lille Landsby Wellingsbüttel, hvor Hamborg-Spejdernes til Pinsen skal opslaa deres Lejr. Her larmer Verdensbyens Trafik ikke mer, her er det roligt, og Alsteren flyder nok saa fredeligt sin Vej. I dette Aar vil Hamborg-Spejdernes ikke nøjes med at se deres Kammerater fra Sydtykland hos dem, de haaber ogsaa paa Besøg fra Danmark, England og Sverige. Da selve Byen let kan naaes, vil det være dem en Glæde at vise de fremmede Spejdere rundt.

Af Lejrlivet ude i Wellingsbüttel skal der kun siges, at der saavel er sporet for Konkurrence som for Underholdning. Herr Schiffner, Lejrchefen, kommer altid helt herop fra Offenbach med sit uundværlige sydtyske Humør.

Desværre kan „Korborree“ Lejren kun strække sig over faa Dage, da Hamborg-Drengene til Pinsen kun har nogle Dages Ferie. Det skal derfor ikke undlades at anbefale de udenlandske Troppes, der raader over mere Tid, i Tilslutning til Besøget i Hamborg at vandre ud i Harzbjergene. Skriv i dette Tilfælde til International Commission af „Deutscher Späherbund E. V.“, Otto Stollberg, Poetenweg 10, Leipzig 22, som gjerne staar til Tjeneste med Programmer for Harzture. —

I dette Nummer bringer vi Oversigt over, hvorledes de forskellige Divisioner har tilrettelagt deres Foraarsturneringer — dette vigtige Led i hele Divisionens Arbejde. Det kan altid være nyttigt at sammenligne, drage Lære af andre, og derfor har Red. ment i dette Nummer at kunne ofre saa stor Plads.

Vi haaber saa paa et ganske kort Referat, naar Turneringerne er overstaaet — kort af Ord, men rigeligt med gode Fotografier.

Vi skal kun supplere medstaaende med følgende:

Københavns Divisionen havde Divisionskonkurrence i Efteraaret, derfor afholder den kun en mindre Udtagelseskonkurrence i Maj.

1. Københavns Division: Turnering 4.—6. Maj. Sted endnu ukendt.

Sydsvællands Division: Turnering ved Næstved i Pinsen. Programmet i næste Nummer.

Københavns Amts Division.

DIVISIONSTURNERINGEN

4.—5.—6. MAJ 1928

Turneringen afholdes paa Nærum Kostskole.

Spejdere og Ulve indkvarteres paa Skolen og faar Forplejningen der. Betaling: 2 Kr. pr. Mand (1. Maaltid Fredag Middag, sidste Maaltid Søndag Morgen.) Bindende Mødeskemaer fra Troppene til-

ligemed Betalingen maa være Divisionen i Hænde senest 1. April.

Skulde der fra Divisionen melde sig saa stort et Antal Spejdere, at Kostskolen ikke kan forpleje disse tilfredsstillende, forbeholder Kostskolen sig at arrangere sig paa den mest praktiske Maade. — Spisegrej, Soveposer etc. medbringes.

Blandt de Spejdere, der ikke deltager i Turneringen, udtages Hold til Hjælp i Køkken o. l. — Spejdernes maa ikke forlade Skolens Omraade uden Divisionschefens Tilladelse.

Dommere tages udenfor Divisionen. — Aldersklasser: Ulveunger, ikke fyldt 12 Aar d. 6. Maj 1928. Spejdere, ikke fyldt 14 Aar d. 6. Maj 1928. Spejdere mellem 14 og 17 Aar (ikke fyldt 17 Aar d. 6. Maj 1928). Spejdere over 17 Aar (Rovere). — Turneringshold: Patruljeførere og 5 Mand. — Torsdag Aften: Nattur for Spejdere over 17 Aar. — Fredag Kl. 9 Formiddag: Opstilling, Turneringen aabnes. Spejderidræt. Fri Idræt. — Lørdag: Forhindrings- og Orienteringsløb, Hyttebygning. — Søndag: Parade og Præmieuddeling.

Spejderidræt: 1) Lejrslagnings for 8 Dages Lejr, 1½ Time, Patruljeudrust. 2) Fem-Kamp: Højde-, Afstands- og Mængdebedømmelse. Pakning af Rygsæk. Spøjsning og Besværg. Kast med Reb. Skitsetegning. 3) Nødhjælp. 4) Skovkundskab. 5) Korttegning. 6) Forhindrings- og Orienteringsløb. 7) Hyttebygning. 8) Turn out. — Fri Idræt: (Enkeltmandskonkurrence) 100 km Løb. 2 km Stafetløb.

SKJALM HVIDES SPEJDER-DIVISION

Propositionerne for Foraarsturneringerne.

A. Konkurrencer, i hvilke der skal stilles Hold for at deltage i Konkurrencen om Rævehalen. — 1. Lejrspørt. 2. Samariterpølse. Hold paa 4 Mand. 3. Femkamp. Hold paa 5 Mand. 4. Orienteringsløb. Hold paa 4 Mand. (2, 3 og 4: Alderen 12—16 Aar, Førelere medregnet). 5. Lejrbaalsunderholdning. Hele Troppen deltager. Ingen Aldersgrænse. 6. Turn-out. Hele Troppen deltager. Ingen Aldersgrænse. — B. Konkurrencer, i hvilke man er frit stillede, men hvor Pointene medregnes til Rævehalebedømmelsen. 1. Stafetløb. Hold paa 4 Mand. Alderen 12—16 Aar. 2. 8 km Nattemarsch. 1 Mand. Alderen 12—16 Aar. 3. Redningsreb. 1 Mand. Kan ikke deltage i Stafetløb. Alder 12—16 Aar. — C. Tovtrækning. Der gives Point og Præmie, men det tæller ikke med til Rævehalebed. Dog gives der hver deltagende Trop 1 Points. Deltagerne kan ikke være med i Samariterpølse. Alder 12—16 Aar. — D. Troppesopvisning, f. Eks. Gymnastik, Stokkeslag o. l. Holdene kan ikke deltage i Orienteringsløb. Ingen Aldersgrænse. — E. Konkurrence for Spejdere over 17 Aar. Deltager ikke i Rævehalebedømmelsen. 1. Samariterpølse, som A

De islandske Spejdere — „Væringjar“ holder den 19. April i Aar 15 Aars Jubilæum. Vi bringer i den Anledning paa denne og følgende Sider nogle Fotos derfra. Her ser man „Væringerne“ for 15 Aar siden i deres ma-

leriske Dragter, som er Mage til dem, Vikingerne brugte for ca. 1000 Aar siden. De andre Fotos er af Rejkjavikspejdere, som de ser ud nu. — Iøvrigt vor bedste Lykønskning til Jubilæet.

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN.
Elegant Udførelse

FREDERIKSBERGGADE 34
Telefon 8050 Rimelige Priser

2. 2. Femkamp, som A 3. 3. Orienteringsløb, som A 4. 4. Redningsreb, som B 3. 5. 30 km Bivuktur. Hold paa 2 Mand. Man maa i ingen Disciplin deltage med mere end 1 Mands Hold. Paaklædningen er Spejderuniform og Læderfodtøj, undtaget er B, C og D, hvor Paaklædningen er fri, og Gymnastiksko, men ikke Sportssko er tilladt. Saafremt en Trop indlader sig paa Snyderi, udgaar den af Bedømmelse om „Bedste Trop“, Kendetegn: Rævehalen. For Spejdere over 17 Aar udsættes en Vandrepæmie for bedste samlede Points.

Ulveturnering. — 1. 60 m Løb. 2. Kimsleg. 3. Tydning af Morseopgave. 4. Tovværksopgave. 5. 1ste Stjerneforlangne. (Kendskab til Sundhedslære, Flag m. m.) 6. Tovtrækning. 7. Lapping, Stopning og Paasyning af Knapper. — De Ulve, der deltager i alle Disciplinerne, deltager i Bedømmelsen om Pladsen som „Bedste Ulv“.

Almindelige Bestemmelser: Enhver er efter at være ankommet til Stævnet undergivet Divisionschefen. Ingen maa forlade Lejromraadet uden Divisionschefens eller Lejrchefens Tilladelse. Rygning er forbudt. Af Sange skal kunnes: Der er et yndigt Land. Der er ingenting, der maner. Som en rejselysten Flaade. Altid frejdig. Dejlig er Jorden.

FREDERIKSBERG AMTS DIVISION
Turneringspladsen bliver antagelig ved Jægerspris og Lejren strækker sig over hele St. Bededagsferien. Ankomst

Islandske Spejdere.
Øverst: Paa Vej til Lejren.
Nederst: I Lejr.

Torsdag Aften. Afrejse Søndag Eftm. Teltlejr oprettes, og i Turneringen deltager saavel Sp. som Rovere. Men ingen Ulve, hvorfor Div. i Stedet for afholder en Ulvelejr med Turnering. i Aug. Maaned. Turneringen er anlagt med Korpslejr for Øje, og Udtagelserne til Divisionshold finder Sted efter vore Konkurrencer i de forskellige Grene.

I. Konkurrence for Spejdere. (Ingen Deltager maa være fyldt 18 Aar d. 1. Juli 1928).

A. Forhindrengsløb: Hver Trop stiller et Hold paa 8 Mand. Samlet Alder 120 Aar. Mindst 5 Spejdere skal være 1. Kl.s Spejdere og een Samarit. Løbets Længde er 5 km. (ca.) I Løbet vil blive indlagt Fordringer, som til 1. Kl.s Prøven (Knob, Pionerarbejde, Signalering med Morse o. s. v.), saaledes at det i Hovedsagen dækker „Fem-Kampopgaven“ sidste Aar.

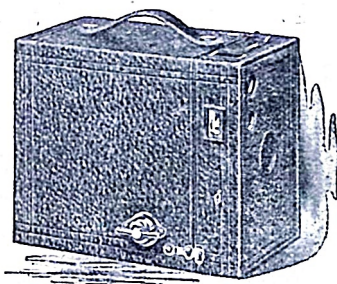
B. Kimsleg: En fast Patrulje paa 8 Mand pr. Trop. Iagttagelsestid 30 Sekunder. Antal Genstande ca. 50—75. 5 Minutter til at udarbejde Liste over de huskede Genstande.

C. Bivakbygning: En fast Patrulje paa 6 Mand, 2 Timer. Hver Patrulje stiller med 2 Økser, 1 Spade og 1 Stiksav.

D. Bueskydning: 3 Mand pr. Trop. Buer lavet af Spejderne selv af Naturmateriale (fundet i Terrainet) (kun Strengen maa være købt).

E. Meldingsløb: Et Hold paa 10 Spejdere pr. Trop. Samlet Alder: 150 Aar. Mundtlig Melding fra Mand til Mand.

Den bedste Kammerat - en Box „Brownie“

Den er en god Ven og en god Kammerat, man altid kan stole paa. Den er let at omgaas — passer sig selv, naar man ikke har Brug for den, men er af overraskende Veltalenhed, naar den skal fortælle om Oplevelserne. Den er en skarp Iagttagere, som lærer En at se Omgivelserne fra nye Sider, og den bidrager utrættelig til Ens Fornøjelse. — Kort sagt, den er den bedste Kammerat.

Tag en Box »Brownie« med paa alle Ture!

En Box »Brownie« er altid klar til at tage gode, skarpe Billeder.

Box „Brownie“ Nr. 0, Billedstørrelse 4×6½ cm	Kr. 9,00
Box „Brownie“ Nr. 2, Billedstørrelse 6×9 cm	„ 11,00
Box „Brownie“ Nr. 2A, Billedstørrelse 6½×11 cm	„ 15,00
Box „Brownie“ Nr. 3, Billedstørrelse 8×10½ cm	„ 19,00
Box „Brownie“ Nr. 2C, Billedstørrelse 7¼×12½	„ 21,00

„Brownie“ faas hos samtlige Forhandlere af Fotoartikler.

Sidste Mand afleverer Meldingen skriftlig. Afstand mellem Posterne: ca. 300 m. Points for 1) Nøjagtighed og 2) Tid. (1 tæller dobbelt).

F. Patruljevandring: Der stilles med saa mange Hold som muligt (4 Mand) pr. Trop. Vandringen foregaar Lørdag fra Kl. 9—14. Opgaver i lokal Historie, Geografi o. lign.

G. Lejrindretning: Enkelt, praktisk, god Opstilling af Telte, Kogeanlæg m.m.

H. Turn-out. a. Paaklædning, Udrustning, Optræden (kvik og rask, Spejdermæssig, godt Humør, Sange).

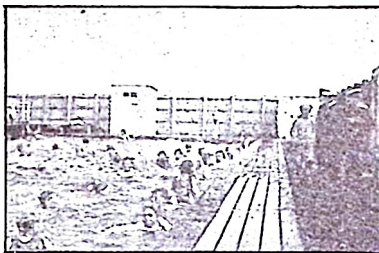
Turn-out. b. Indsendelse af Maanedsprogrammer i Aarets Løb. Procentvis Deltagelse i Turneringen, Deltagelse i Div. Ture m. m. i Aarets Løb.

I. Lejrbaalsunderholdning: — (Hjemstavnskuespil). Hver Trop giver en Opvisning, fortrinsvis med Emne fra Div.s Omraade. Der lægges Vægt paa, at Underholdningen kan benyttes af Div. til Korpsturneringen. Kan efter Troppens Ønske foregaa ved Lejrbaalet eller om Dagen. *Inden d. 25. Marts* Meddelelse til Div. om Troppen vil optræde ved Lejrbaalet eller om Dagen.

J. Tovtrækning: Hold paa 12 Mand pr. Trop, Samlet Alder: 180 Aar. Trækets Længde 2½ m. Tovets Længde: ca. 1 m pr. Mand.

K. Ordonnansopgave: (5 km om Natten) Max.tid 1 Time. Kortlæsning, Orientering. 1 Mand. pr. Trop.

II. Konkurrence for Spejdere over 18 Aar.

Islandske Dreng bader i Vandet fra de varme Kilder.

A. Rovervandring: Hver Trop stiller med saa mange Hold som muligt a 4 Mand. Dagtur. ca. 6—7 Timer.

B. Tovtrækning: 12 Mand pr. Trop. Ingen Aldersgrænse, ogsaa Delt. af Spejdere under 18 Aar. Udtagelse til Divisionsholdet til Korpsturneringen.

VESTSJÆLLANDS DIVISION

Divisionens Foraarturnering afholdes i Høhold til Divisionens Føreres Beslutning som Lejr i Dagene 3. til 6. Maj 1928. Ulveunger ankommer dog først Fredag Morgen og vil blive indkvarteret. Rævehalen tildeles den bedste Trop i Lejrspørt uden Hensyn til Alder.

Der stilles Torsdag d. 3. Maj Kl. 18 paa Lejrpladsen, hvor Plads vil blive anvist ved Lodtrækning. — Senest d. 25. April indsendes til Divisionen medfølgende Liste i udfyldt Stand, samt Turneringskontingent (1,60 Kr. pr. Deltager) *Der indbetales paa Postkonto Nr. 14336.* — Paa medfølgende Proviant-seddel bedes opført, hvad Troppen ønsker leveret i Lejrperioden med Opgivelse af Dato for Udleveringen. Provi- anteringen sker for Troppens egen Regning. Det endelige Program vil senere blive tilsendt. Foreløbig kan meddeles:

Torsdag Aften starter Spejdere over 16 Aar til Natorienteringsløb. Iøvrigt vil der blive Konkurrence i følgende:

For Rovers: Bueskydning, Tovtrækning, Meldingsstafetløb, Kimsleg, Hemmelig Konkurrence. — For Spejdere: Kimsleg, Meldingsstafetløb, Tovtrækning, Forhindringsløb, Bivuakbygning, Bueskydning, Hemmelig Konkurrence. — For Ulve: Femkamp best. af Woodcraft, Sjipping, Sy en Knap i, Tænde Baal og Kimsleg, endv. Lejrbaalsunderholdning, Forhindringsløb, Altmuligmandsopg., Samariteropg., Tovtrækning, Ulvelege, Sange og Raab, Legemsøvelser.

Fredag Formiddag afholdes Parade og Spejderandagt. — Lørdag Aften Spejderopvisning med efterfølgende Bal (paa Hotel Casino). Eventuelt Program for Deltagelse i Opvisningen hver Trop ca. 10 Min.) bedes snarest tilstillet Divisionen. — Søndag d. 6. Maj Kl. 15 afholdes Afslutningsparade med Præmieuddeling. — Divisionen forventer, at alle dens Spejdere deltager.

LOLLAND FALSTER DIVISION

Program.
Fredag d. 4. Maj: Kl. 9½ Parade paa Turneringspladsen. Kl. 10 Indretning af Lejr (bedømmes), Middag (Rabarbersuppe, Frikadeller, bedømmes). Kl. 2 Bueskydning, Kimsleg, Meldingsstafetløb. Kl. 3 Bivuakbygning. Kl. 5 Signalering. Kl. 6½ Aften. Kl. 8 Lejrbaal, Hjemstavnskuespil (bedømmes).

Lørdag d. 5. Maj: Spejdere under 14 Aar deltager. (Gælder ikke med i den samlede Konkurrence). Kl. 8 Orienteringsløb (8 Mand udtagne af Troppen). Kl. 12 Middag. Kl. 1 a. Teltslagning. b. Kimsleg. c. Slutningsopgave. d. Stopning og Lapning. Kl. 3 Terrænleg. Kl. 6 Aften. Kl. 8 Lejrbaal (Entre).

Søndag d. 6. Maj: Kl. 8 (Orienteringsløb) Forhindringsløb. Slut senest Kl. 12½. Hemmelige Opgaver (tæller med). Kl. 12 Middag (Bøf og Svedskegrød — bedømmes). Kl. 1½ Samarit i Hold (4 Mand udtagne af Troppen). Kl. 2½ Tovtrækning (6 Mand udtagne af Troppen — ingen maa være fyldt 18 Aar 1. Juli 1928). Kl. 5 Præmieuddeling.

Regler som ved Korpsturneringen Konkurrence, se Spejdernes Magazin Decem- ber 1927 Pag. 4—5. — Ingen Trops- fører maa deltage. — Det store Orien- teringsløb tæller dobbelt. — Tovtræk- ning gælder ikke med i den samlede Kon- kurrence. — Turn out for alle 3 Dage bedømmes. — Mddeprocent.

Praemier. Plade for vunden Turnering — Plade for Lejrjorden — Plade for Bivuak — Plade for Lejrbaal — Plade for Signalering — Rævehale for Orien- teringsløbet, Søndag, og Pokal for Tov- trækning, skal vindes tre Gange for at blive Ejendom (Glentetroppen 1926 og 1. Stubbekøbing Trop 1927).

Husk Tilmeldelse inden 23. April. Denne maa indeholde Troppens Navn og Alder paa de Spejdere, Troppen maa udpege og meddele i hvilke Afdelinger, de deltager. — Indskud 1 Kr. pr. Spej- der i Troppen. Hvormange Telte, skal opgives for Pladsens Skyld. — Trop- pen maa medbringe Tørkost og Natura- lier, Køkken og Spisegrejer og selv til- berejde sin Middag. Ang. Naturalier til Middagene, som bedømmes, maa Trop- pene senest 27. April til Tropsfører Wi- berg, Stubbekøbing, som sårer for, at alt (iflg. Ordre) er til Stede og rekvi- rerer det nødvendige. — Betaling mod Kvittering erlægges til Budet ved Mod- tagelsen. — „Der er ingenting, der mar- ner“ skal synges af Troppen hver Mor-

Gevaert

Pakfilm

og

Rullefilm

er bedst.

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen
naar De kober Sæbe
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
ægte

Worning & Petersens
Xeroformsæbe

Overalt — over alt

Spejdernes Haandbog

Kr. 1,50

Faas hos alle Boghandlere.

55 Ekspl.

haves endnu, hvorefter Bogen er fuldstændig udsolgt. Ny Udgave kan ikke ventes de første Mdr.

Lommebog for Spejdere 1928

Kr. 1,75, kan endnu faas hos alle Landets Boghandlere og hos

Fr. Palm Greisen, Silkegade 4

gen, naar Flaget gaar, under Ledelse af Tropsfører Nielsen, Nykøbing F. — Kun de Troppene, som har betalt al gammel Gæld og Kontingent, kan deltage i Turneringen. — Husk at bestille Jernbanebilletter i god Tid, til den for Spejdere reducerede Pris. Det vil blive billigst og mest formaalstjenlig at tage Lastbiler fra Nykøbing til Stubbekøbing og for Tidens Skyld, skal det gøres — om dette vil der senere tilgaa Meddelelse. — Afrejse til Nykøbing med første Tog: i Nykøbing 7,06. Afgang pr. Bil ca. Kl. 8 til Stubbekøbing.

FYENS DIVISION

Turneringen afholdes i St. Bededagsferien 4., 5., 6. Maj.

Konkurrencer:

Gruppe A. (Hele Troppen) 1. turn out (Holdning, Paaklædning, Opførsel og Præcision. 2. Lejrslagning, a) Pakning (bedste og mest praktiske) Personlig Pakning, b) Hurtig Lejrslagning. c) Bedste Lejrindretning efter 2 Timers Forl. 3. Madlavning under hele Turneringen. 4. Lejrrutine.

Gruppe B. — (6 Mands Hold. Sammensat Alder ikke over 95 Aar. Holdet deltager i 1, 2, 3, og 4. 1. Samarit. 2. Signalering (Morse Systemet og tosidig Signalering). 3. Stafetløb (6 Gange 80 Forl. 3. Madlavning under hele Turneringen. 4. Lejrrutine.

Gruppe C. — (Enkeltmandsopgaver). 1. Kast med Redningsreb (over 15 Aar — under 15 Aar) 3 Kast, 15 m Reb. 2. Hurtigløb: 60 m 12—13 Aar, 80 m 14—16 Aar, 100 m 17—18 Aar. 3. Altmuligmand (bunden Opgave) (over 15 Aar, under 15 Aar) Divisionen bestemmer Værktøjet, der skal medbringes.

Gruppe D — (8 Mands Hold — 130 Aar) 1. Tovtrækning (ev. 2 Hold fra hver Tropp).

Gruppe E — (Afholdes Lørdag) 1. cross-country Løb (Hele Troppen løber, der tages Tid for første og sidste Mand). 2. Kombineret Forhindrings- og Orienteringsløb (6 Mands Hold).

ULVETURNERINGEN

den 4., 5., 6. Maj 1928

Indledning. Fælles Parade paa Kredsen.

Holdkonkurrence:

1) Samaritoppgave (2 Mand).

2) Sporing (4 Mand).

3) Baaltænding (2 Mand. Gælder om, hvem der først kan faa en mellem to Træer udspændt Snor til at brænde over. Skal selv samle Kvas. Der maa ikke bruges Papir og kun tre Tændstikker).

4) Iagttagelse. Kimsleg (5 Mand).

Forhindringsløb (5 Mand). Punkt 1 a. Sy Knap i et Stykke Tøj (Alle 5) Punkt 1 b. Trille Tallerkner (Fra Punkt

En Optimist.

Fot. P. Clausen.

1 til Punkt 2). Punkt 2. Hejse Flaget (En hejser Flaget, mens fire faar stillet Spørgsmaal om Flagets Historie). Punkt 3. Sjippe (25 Gange uden Ophør. Faar udleveret en Skitse over Vejen til Punkt 4. Ulvene gøres opmærksomme paa, at de skal finde en Bold efter de hemmelige Tegn). Punkt 4. Boldkast. 10 Kast til Dommeren. Afstand: 10 Meter. Punkt 5. Ulvelov og Ulvelfte (Kan dette ikke besvares, sendes Holdet videre ad en Omvej til næste Punkt). Punkt 6. Binde Pælestik, dobb. Halvstik, Raabaandsknob. Punkt 7. Trebensløb til Punkt 8. Punkt 9. Opløbet.

Tovtrækning. (Sammenlagt Alder 76 Aar.

Enkeltmandsopgave. 1) Ordonans- og Meldingstjeneste. 2) Fletning af Bastbakke (Materiale udleveres).

KONGEAA-DIVISIONEN

i Haderslev 1928.

Turneringen afholdes i Dagene fra d. 4. — 6. Maj 1928 i Haderslev og om-

fatter Konkurrencer i Spejdersport. Divisionen udsætter Præmier i hver enkelt Konkurrence. Korpsen udsætter en Rævehale til den Tropp, der staar bedst i den samlede Bedømmelse (I—VII).

De enkelte Konkurrencer er:

I. Tropspræg. Hele Troppen. Der gives Points for spejdermæssig Optræden, Præcision og Orden, derunder ensartet og korrekt Paaklædning, og Tropsærpæg (Helhedsindtryk, Humør, Raab, Konkurrenceaand etc.). Endvidere bedømmes Dagbøger regnet fra d. 1. Jan. 1928. Ved Dagbøger forstaas de af Troppen og Patruljerne førte Bøger, der i Form af Tekst, Billeder eller Udklip giver et Billede af Spejderlivet i Troppen. Mødeprotokoller, Regnskabsbøger, Arkiver o. lign. bedømmes ikke. Konkurrencen varer under hele Turneringen. Bedømmelsen af Dagbøger tæller en Femtedel.

II. Lejrsport. Hele Troppen. Konkurrencerne begynder ved Troppenes Ankomst til Haderslev og varer til Søndag Formiddag. Der bedømmes: 1) Lejrindretning (for en Standlejr paa ca. 8 Dage), i hvilken Hensende der vil blive lagt Vægt paa, at Troppen indretter sig saa hensigtsmæssigt som muligt under de givne Forhold, samt paa Arbejdsdelingen. 2) Lejrorden, herunder Lejrpladsens Tilstand efter Opbruddet. 3) Madlavning, hvortil Naturalier (til 3 Mand) bliver udleveret paa et nærmere fastsat Tidspunkt. Alle Troppens Spej-

Alle Spejdere bør
selv kopiere Film

paa

Merkur

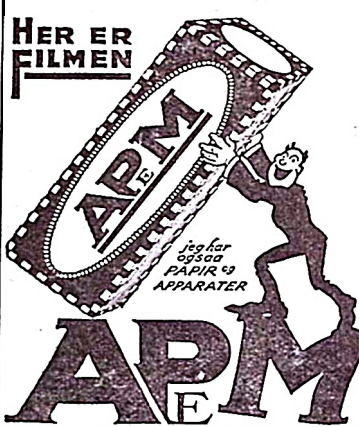
»Tonafix«

(selvtonende Dagslyspapir).

Det hører med til
Spejderviden.

1 Billede 6×9 koster mindre
end 4 Øre.

HER ER FILMEN

APM
AEM udtales APEM

Repræsentant:
KNUD JENSEN
Amagertorv 29, K.

dere skal deltage i denne Konkurrence. Spejdere, der ikke maa ligge i Lejr, kan fritages, naar behørig Lægeattest samtidig med Anmeldelsen indsendes til Divisionen, herom senere. Antallet af Spejdere, der saaledes ikke deltager, maa ikke overstige to for hver Trop. Lejrspport tæller dobbelt. Til Madlavning stilles 3 Spejdere.

III. *Bivuakbygning.* Hver Trop stiller en fast Patrulje paa 6 Spejdere. Ingen Spejder maa være fyldt 18 Aar d. 1. Juli 1928. Der vil kun blive givet 2 Timer til Bygning af en Bivuak. Kun de Materialer, der udleveres paa Stedet, maa benyttes. Hver Patrulje stiller med 2 Økser, 1 Spade og 1 Stiksav.

IV. *Spejderløb.* Hver Trop stiller et Hold paa 8 Spejdere. Holdets samlede Alder maa ikke overstige 120 Aar pr. 1. Juli 1928 og ingen Deltager maa denne Dato være fyldt 18 Aar. Mindst 5 paa Holdet skal være 1. Kl.s Spejdere d. 1. Juli 1928 og mindst een skal have Samaritermærket. Løbets Længde er 5 km. Spejderløb tæller dobbelt.

V. *Kimsleg.* Hver Trop stiller et Hold paa 3 Spejdere af samme Patrulje. Holdet faar 30 Sekunder til at igttage en Samling af 40 Genstande og 5 Minutter til samlet at udarbejde en Liste over de huskede Ting. Fri Aldersgrænse. Kimsleg tæller halvt.

VII. *Meldingsløb.* Hver Trop stiller et Hold paa 5 Spejdere. Ingen Spejder

Fra Redaktionen.

I „Aalborg Stiftstidende“ for Søndag den 18. Marts finder vi følgende Opsats:

ET SPEJDER ABONNEMENT

Da mange Spejdere i Nordjylland har afsagt „Spejdernes Magazin“, tilbyder vi de nørrejske Troppes og særligt Spejder-Abonnement.

Naar mindst 10 Eksemplarer af Stiftstidendes Søndagsavis aftages samlet, leveres de portofrit for 3½ Kr. maanedlig. Det er 6 Øre pr. Nummer plus Porto. Send Pengene forud for en Maaned eller et Kvartal. Fordelingen til de enkelte Abonnementer maa Troppen selv besørge. Bladet med „Spejdernes Rubrik“ afsendes med første Morgentog om Søndagen.

* * *

Forhaabentligt forstaar de nørrejske Troppes at sætte Pris paa dette Tilbud. Den maanedlige Pris for dette „Spejderblad“ bliver den samme som for deres Korpsblad. Men hvad faar de saa ikke ogsaa af Spejderstof i Stedet for de sædvanlige 32 Sider. Jo — samme Søndagsnummer, hvori ovenstaaende Notits fandtes, indeholder:

- 1) Et gammelt Billede af „Genforeningen“.
- 2) En Notits paa 6 Linier, at det danske Spejderkorps har tegnet for ca. 50,000 Kr. Andele til Landeværnet.
- 3) Vandringsmandens 10 Bud (optrykt efter „Væbneren“ for d. 15. Marts)).

Teksten med Billeder dækker over 1 Side i „Spejdernes Magazin“ — d. v. s. ca. 4 Sider maanedlig. Et helt flot Tilbud for samme Betaling og med samme Fordelings-Ujælighed.

maa være fyldt 18 Aar d. 1. Juli 1928 og den sammenlagte Alder maa ikke overstige 75 Aar. Første Spejder modtager en mundtlig Melding, der gaar mundtlig igennem til sidste Spejder, der afleverer Meldingen skriftligt til Dommeren. Afstanden mellem Spejderne ca. 300 Meter. Der gives Points for 1) Nøjagtighed (tæller dobbelt). 2) Tid.

VII. *Lejrbaalsunderholdning.* Hele Troppen deltager. Varighed ca. 10 Minutter. Lejrbaalsunderholdningen maa ikke indskrænke sig alene til Sang, heller ikke maa den i for høj Grad være baseret paa Førerens Medvirken.

VIII. *Tovtrækning.* Udenfor den samlede Konkurrence. 10 Spejdere pr. Trop. To Gange trukket over Stregen er Vinder. Holdets samlede Alder maa ikke overstige 150 Aar, og ingen Spejder maa være fyldt 18 Aar d. 1. Juli 1928. Trækkets Længde er 2½ Meter. Skuldertræk er tilladt. Paaklædning: Skjorte, korte Benklæder, Strømper og Gymnastiksko uden Hæle, Pikke el. lign.

MIDTJYSKE DIVISION

Foraarsturneringen

A. *Fem-Kamp i Spejderidræt.* 1. Signalering. 2. Baaltænding med Kogning af Vand. 3. Kendskab til Dyr og Planter. 4. Kort- og Skitsetegning. 5. Pakning af Rygsæk. — Der maa deltage saa mange 5 Mand's Hold, som Troppen ønsker. Maksimumsalder: 17 Aar. Deltagerne i denne Konkurrence maa ikke deltage i B og C.

B. *Ambulancceopgave.* (Holdopgave). Der maa deltage 1 Hold paa 5 Mand fra hver Trop. Troppsførere maa ikke deltage. Deltagerne kan ikke deltage i A og C.

C. *Lejrspportskonkurrence* (med Bivuakbygning). 1. Lejrslagning. 2. Lejrindretning. 3. Madlavning. 4. Bivuakbygning. — Der anmeldes en original Patrulje senest den 1. Marts. Patruljen skal have eksisteret den 1. Januar 1928. Af denne Patrulje skal deltage et Hold paa mindst 3 Mand. Gennemsnitsalder ikke over 16 Aar. I Bivuakbygningen, der vil være ca. 2 Timer, maa kun deltage de Spejdere af Holdet, der ikke er fyldt 18 Aar den 1. Juli 1928. — Konkurrencen begynder Fredag (St. Bededag), Kl. 10 Fmd., og slutter Lørdag Eftm.

D. *Tropsopvisninger.* 10 Minutters Opvisning i samlet Trop. Frit Program.

E. *Dagorienteringsløb.* Hver Trop stiller et Hold paa 8 Spejdere. Holdets samlede Alder maa ikke overstige 120 Aar. Ingen Deltager maa være fyldt 18 Aar den 1. Juli 1928. Mindst 5 Mand paa Holdet skal være 1. Kl.s Spejdere og mindst 1 skal have Samaritermærket. Løbet bliver 6 a 8 Km.

F. *Tovtrækning.* Hver Kolonne stiller 2 Hold a 12 Mand, et hvis samlede Alder ikke maa overstige 180 Aar, et Hold med fri Alder. Ingen Spejder i det første nævnte Hold maa være fyldt 18 Aar den 1. Juli 1928. Holdene maa ved Anmeldelsen være opført saaledes, at den bedste Trækker opføres først og den daarligste sidst. Dette afprøves saa vidt muligt i Forvejen. Trækkets Længde er 2½ m. Skuldertræk er tilladt. Paaklædning: Skjorte, korte Benklæder, Strømper og Gymnastiksko uden Hæle, Pikke eller lignende.

G. *Bedste Tropsoptræden.* Denne Konkurrence løber under hele Turneringen og omfatter: 1. Mødeprocent. Deltagelse i Konkurrencerne. 2. Fiks og ensartet Paaklædning. 3. Troppens hele disciplinære Optræden.

H. *Meldingsstafetløb.* Hver Trop stiller et Hold paa 10 Spejdere. Sammenlagt Alder 150 Aar. Ingen Spejder maa være fyldt 18 Aar d. 1. Juli 1928. Første Mand modtager en mundtlig Melding, der gaar mundtlig igennem til sidste Mand, som afleverer Meldingen skriftligt til Dommeren. Afstanden mellem Stafetterne er ca. 300 m. Points gives for: 1) Nøjagtighed (tæller dobbelt) og 2) Tid. — Deltagere i andre Konkurrencer kan deltage her.

NØRREJYDSKE DIVISION
i Aalborg Store Bededag 4. Maj og Lør-
dag 5. Maj 1928.

Fredeg d. 4. Maj. Fm. Kl. 8. Møde-
sted: Nytorv. Troppene afleveres til Di-
visionschefen. Fm. Kl. 8¹⁰—9³⁰: Gudstje-
neste i Domkirken. Fm. Kl. 9³⁰: Af-
marsch til Idrætspladsen ved Hobrovej.
Fm. Kl. 10—12 1) Femkamp. 2) Tre-
kamp. 3) Tovtrækning. 4) Troppeser-
cits. Fm. Kl. 12: Afmarsch til Bane-
gaardspladsen. Aftæring. Eftm. Kl. 2:
Troppene stiller paa Banegaardsplad-
sen. Eftm. Kl. 2³⁰—5: Turneringen fort-
sættes. 1) Orienteringsløb. 2) Samariter-
opgave. Eftm. Kl. 5: Armarsch til Ba-
negaardspladsen. Kl. 5 Aftræning.
Eftm. Kl. 7—8: Fjærmøde. Klubben
„Evigheden“, Nytorv. Eftm. Kl. 8: Præ-
mieuddeling. Dans.

Lørdag d. 5. Maj. Formiddagen er fri.
Kl. 1 stilles paa Banegaardspladsen. Af-
marsch til Idrætspladsen. Kl. 2—5:
Idrætsturnering. 1. a) 100 m Hurtigløb
(ikke fyldt 17 Aar). b) 80 m Hurtig-
løb (ikke fyldt 14 Aar). 2. a) 2 km Ud-
holdenhedsløb (ikke fyldt 17 Aar). b)
1 km Udholdenhedsløb (ikke fyldt 14
Aar). 3. a) Højdespring (ikke fyldt 17
Aar). b) Højdespring (ikke fyldt 14 Aar).
4. a) Længdespring (ikke fyldt 17 Aar).
b) Længdespring (ikke fyldt 14 Aar).
5. Spydkast (samme Grupper). Kl. 5:
Præmieuddeling paa Idrætspladsen. Tur-
neringen slutter.

A. Orienteringsl. Hold paa 5 Spejdere
under 18 Aar. Indlagte Opgaver i: a.
Første Hjælp. b. Slutningsopgave. c.
Morsesignaler. d. Afstands- og Høj-
debedømmelse. e. Skitsetegning. Desuden
5 Opgaver, der først bekendtgøres under
Løbet.

B. Femkamp. Hold paa 5 Spejdere un-
der 16 Aar. Alle 5 Deltagere deltager
i alle 5 Opgaver. a. Signalering—Morse,
Modtagelse. b. Bueskydning. c. Kende 15
alm. Planter og 5 alm. Træer. d. Vand
i Kog. e. Hurtig og Fjerntsyn.

C. Trekamp. Hold paa 5 Spejdere un-
der 14 Aar. Alle Deltagere deltager i
alle tre Opgaver. a. Signalering—Mod-
tagelse. b. Kast med Redningsreb. c. Sy-
ning af Rygsæk.

D. Tovtrækning. Hold, samlet Alder
165 Aar—ingen over 18 Aar.

E. Samariteropgave. Hold paa 4 Spej-
dere under 17 Aar.

F. Troppeser-cits. Hold paa 24 Mand
— hvis ikke saa mange Deltagere i
Turneringen, da alle Deltagere, mindst
16 Mand.

Særlige Bestemmelser. Ad. A. Paa-
klædning: Spejderuniform. Hver Mand
medbringer a) en Militær-Enkeltmands-
forbindingspakke. b) Skitseblok (Stør-
relse Oktav) og Blyant. Der maa ikke
benyttes Kompas, Spejderlommebøger o.
l. eller andre Kort, end de udleverede.
Ad. B. Hver Deltager medbringer a.
Skriveblok og Blyant, b. Bue og Pile,
c. Økse og Kniv, d. 1 Æske alm. Tænd-
stikker. a) Der signaliseres en Melding,
hvorefter Deltagerne har 3 Minutter til
evt. Oversættelse og Renskrivning. Ren-
skrives Meningen paa et nyt Stykke
Papir, maa Kladden vedlægges. b) Der
skydes paa ca. 40 m Afstand efter Skive,
1 m i Diameter. 5 Skud. De 3 bedste
tæller. Buerne og Pilene behøver ikke
at være „hjemmelavede“. c) Spejderne
faar 6 Minutter til at finde og nedskrive
Planternes Navn. (Planterne nummere-
res). d) Hver Deltager faar udleveret
2 Stk. Brænde og 1 Fjøjtekedel
med Vand. Der maa ikke til Optænding
medbringes „Stormtændstikker“,
Papir eller andet Ildtændingsmateriale.
e: 1) Hurtigsyn: 40 Ting forevises i
1½ Minut. 3½ Minut til Nedskrivning.
b) „Mærke Kaninen“. Kaninen, forsynet
med 10 Mærker, forevises i ca. 70 m's
Afstand i 1½ Minut. — Ad. C. Hver
Deltager medbringer: a) Skriveblok og
Blyant, b) Saks eller Kniv, a) som ved
Femkamp. b) 4 Kast, hvoraf det første
er Prøvekast og ikke tæller. c) Der ud-
leveres hver Deltager 1 Stk. Hessian,
Størrelse ca. 70×150 cm. Sejlgarn og
Naal, Knapper og lign. maa ikke med-
bringes. — Ad. B. og C.: Faldet sam-
tidigt. — Ad. D. Paaklædning Spejder-
uniform og Gymnastiksko. — Ad.
E. Kantinekasse medbringes.

Samme Spejder kan ikke deltage i
Fem- og Trekamp.

1. HELSINGØR TROP

Troppen har i Februar Maaned kun
haft en Øvelse, nemlig Søndag d. 19.
Februar, fordi Patruljerne træner til de
forskellige Turneringer. Mandag d. 20.
foretog 10 af Troppens Spejdere en Ud-
flugt til København, hvor den besaa K.
F.U.M. Spejdernes Udstilling og Raadhu

set. Derefter drak Troppen Kaffe og man
kørte tilbage til Helsingør. Troppen be-
talte hele Turen. Troppen har faaet et
Tropsblad ved Navn „Spejderen“. Det
er udkommet i 5 Numre. Siden Spejder-
ballet d. 28. Januar har Troppen faaet
forøret henholdsvis 100 Kr. og 50 Kr.
af to Spejdervenner, saa vi nu har ibe-
regnet de to andre Gaver og Overskudet
fra Ballet faaet ialt ca. 425 Kr.

Hovedjægeren.

Fra Glentetroppens Fødselsdag.

„GLENDETROPPEN“

Glenterne fejrede den 26. Februar paa
Katedralskolen Troppens 3-aarige Fød-
selsdag. Ved et fælles Kaffebord i Gym-
nastiksalen hyldedes Troppen af Foræl-
dre og Spejdere gennem Taler og Sang-
ge. Som et synligt Tegn paa Taknemmelighed
overrakte Spejderne Troppsføren
og Tropsraadets Formand hver en
Cigarkasse af Tin til Minde om Sver-
rigsturen sidste Sommer. Forskellig
Spejderunderholdning, deriblandt Hur-
tigtegneren „Jacob“ gjorde fortjent Lyk-
ke. — Iøvrigt trænes der paa Kraft til
Korpsleiren, hvor alle Glenterne møder
med Konkurrencehumør.

Jacob tegner

Fans overalt.

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret
af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsværte, saa revner Læ-
deret aldrig. — Saa har De:
Altid blanke Støvler. Aldrig vanne Fødder.
A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkev. 11. Tlf. 5092-12637.

Spejdere. Med disse Linier tager jeg Afsked med jer som Fører for Kolonnen. De Aar, jeg har haft den Glæde at føre Kolonnen, har været en dejlig Tid, og dette først og fremmest paa Grund af jeres gode Humør og Vilje til at tage fat og dyrke Spejderidræt i Spejderlovens Aand. Specielt vil jeg rette en Tak til Førerne, der gennem Tiden har gjort et stort og uegennyttigt Arbejde, og derved gjort min Ledelse til en Leg.

Idet jeg fæster min Lid til, at alle ogsaa i Fremtiden vil sætte Ryg mod Ryg og gøre et godt Arbejde, udtaler jeg min Forvisning om lyse og lykkelige Tider for Kolonnen.

Den 1. Februar er Marineoveringeniør A. Bistrup afgaaet som Formand for Kolonneraadet og i Stedet er valgt Premierløjtnant P. O. H. Jessen.

Den 3. Februar har Ingeniør O. R. v. Bülow overtaget Ledelsen af Kolonnen som Kolonnechef.

Efter Kolonnefesten trak Jessen sig tilbage fra det aktive Spejderarbejde, saaledes som han selv havde ønsket det. Det er da naturligt, at Kolonnen her paa denne Plads bringer ham en Tak for hans store Arbejde, en Tak for mange forryggelige Timer og for en Paavirkning i den rette Spejderaand, saaledes som han var den bedste til at gøre den, da han af Natur er det, vi egentlig for-

staar ved en ægte Spejder. Tak Jessen. Bülow.

Ved en Sammenkomst Søndag d. 19. Februar ved Raavad Skole sammensluttedes „Gøngerne“ og 6. Ø. og Kolonnens Spejdere byder herved alle de nye Øbrere et hjerteligt Velkommen. Tropsfører Høffding overtager Ledelsen af de forenede Troppe, og Frk. Nordentoft (Hunjens) fortsætter som Fører for Ulveflokk.

REVEN 1928

Traditionen tro afholdt Kolonnen ogsaa i Aar en Revue, denne Gang med det Formaal at skaffe Midler til at faa mindre bemidlede Kammerater med i Sommerlejren. Revuen afholdtes den 3. Februar i Axelborgs Selskabslokaler, der fikst udstyret og med den lille, intime Scene dannede en fortræffelig Ramme om denne Sæsonens Begivenhed. Revuen, der var vel tilrettelagt gennem flere Maaneders ihærdigt Arbejde, var skrevet af Axel Thingsted og Arne Sprensen. Musikken var ogsaa af Thingsted. Alt var særdeles vellykket.

Publikummer.

1' Østerbro Trop har, efter at Ingeniør Bülow er blevet Kolonnechef, faaet ny Tropsfører, nemlig Peder Rosenstand. Den ham aldrig svigtende Energi har ogsaa allerede vist sig i hans nye Stilting. Han har udnævnt Bent Verdelin Larsen og Erik Mathiesen til Patruljeførere.

2' Østerbro Trop har i den forløbne Maaned arbejdet stærkt med Troppens nye Lokale og Reorganisation af Troppen. For deres store Flid i Arbejdet skal her nævnes Erik og Volmer, hvis Arbejde bør staa som et lysende Eksempel for de mindre energiske Spejdere i Troppen.

3' Østerbro Trop afholder for Tiden Kursus til Elektrikermærket og træner kraftigt til 1' og II' Kl. Pøvrerne, der skal tages i Paasken. Flokken afholdt d. 23. Februar Fastelavnsfest med Tøndeslagning. Ulvene mødte i maleriske Dragter, hamrede energisk paa Tønden og mørede sig storartet.

4' Østerbro Trop afholder for Tiden en Patruljekonkurrence, hvoraf den ene Del falder i en Lejr, der afholdes i St. Bededags Feien. Spejderne har i den senere Tid istandsat Troppens Lokale, der bestaar af selve Mødelokalet, udsmykket som en gammel Bondestue med aabent Ildsted, samt Depotet med Troppens Materiel og en Samling Værktøj til Brug for Spejderne.

5' Østerbro Trop deltog d. 12. Februar i en Øvelse i Hareskoven mellem 2' Kbh. Spøjspejdetrop, 2' Birkerød, Frederik d. 3. og Pioner Troppen. I Marts Md. har Herr Ingeniør Høffding skaffet Troppen et nyt Lokale, Meinungsgade 8. Et glimrende Eksempel til Efterfølgelse af andre Raadsformænd.

6' Østerbro Trop. Den 18. Februar havde „Gøngerne“ Besøg af Fr.værk Trop og Flok, som blev indkvarteret i „Gøngernes“ Hjem. D. 19. vandrede Gæster og Værter gennem Dyrehaven til Raavad Skole. Her skulde Sammenslutningen med 6' Ø. finde Sted. De to Troppe tog Opstilling overfor hinanden. En lille Ulveunge kastede derpaa et Bundt røde Tørklæder ind mellem Tropene. „Gøngerne“ styrtede sig over dem og skiftede Tørklæder, hvorpaa de gøgne Tørklæder blev bundet sammen i en Ring, der naaede udenom begge Troppene. Derefter sang alle: „Spejderbror, her er min Haand, fast vi Kæden slutter“. Dagen sluttede med Tøndeslagning. Mandag d. 20. var Troppen med Gæsterne paa Glyptotheket og paa K. F. U. M.-Spejdernes Udstilling.

Det Danske Spejderkorps.

Korpskontor:

Bornholmegade 1, K.

Tlf. Palmé 2801.

Kontortid 12-17, Lørd. 12-14,

Mandag 12-17 og 19-21.

Giro 2284.

Spejdernes Magasin:

Redaktion:

Kaptajn Torry Gredsted,
Tølløse Kost- og Realskole.
Box 10. Telefon: Tølløse 147
(bedst 12-1 og 6½-7½).

Expedition: Korpskontoret,
Bornholmegade 1, K.

Annoncer:

Divisionschef Banner-Jansen
ved Bureau 8013.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet).

Redaktion:

Lærer Aago Jørgensen,
Realskolen, Frederiksværk,
Box 16.

Expedition: Korpskontoret

Officielle Depoter:

A/S. Lønbekes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset)
Nørregade 15, K.

A/S. Spejder
Munderings Magasinet,
Landemærket 3, K.

FRILUFTSUDSTYR
LØNBÆK

NEFA

den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

den praktiske Lygte
for praktiske Folk.

Lygten for Scouts.

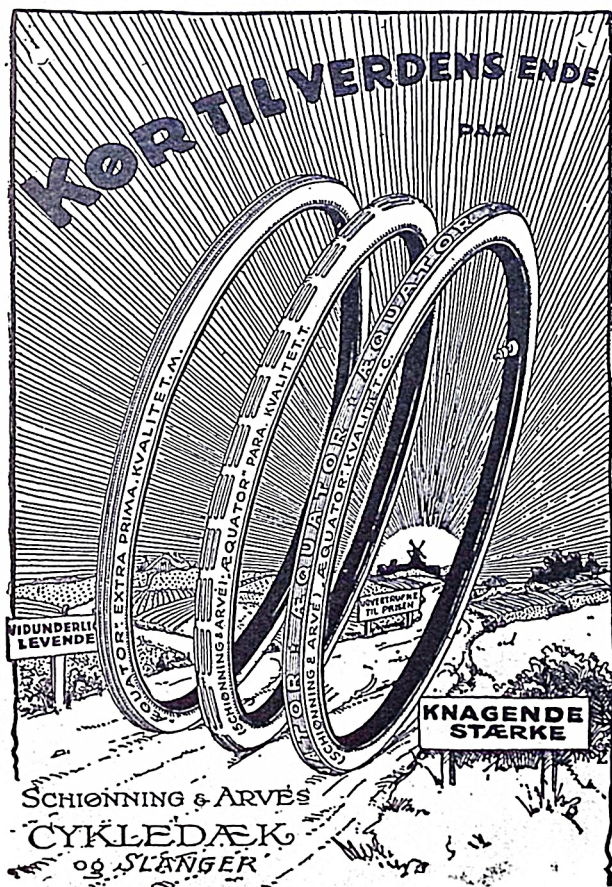
A/s NEFA

DALSLANDSGADE 11 — TELEFON: AMAGER 1858.

KORRESPONDANCE!

Søges en ung Mand, boende i København, som kunde optage provisorisk Korrespondance med amerikansk Rejse-firma. Maa kunde perfekt engelsk, fransk og, om muligt tysk. Om videre Betingelser ved Overenskomst.

Henvendelse **KAI STORM**, Frisegade 32, Nykøbing F.

A/s **HANNIBAL SANDER**
EMDRUP

Telf. Central 605 - 2752 - 2753 - Søborg 61

Rensning - Farvning - Vask

Spejder-Telte

renses og vaskes
hurtigt og billigt

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

H. HALMØE

CORTADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

Til Korpslejren!

Foldekajakker.

kan medføres i Paktaskerne foran paa Sporvognen, i Nettet i en Jernbanekupé, baaret i Bæregjord over Skulderen, paa Cyklen og i Automobilten. Kan den ene Dag sættes i Vandet paa Sortedamssoen, den næste ved Haderslev eller Hornbæk.

Tager 10 Minutter at stille sammen eller adskille.

Bymandens, Jægerens, Fiskerens og Vandringsmandens Fartøj. — Baaden, man kan have staaende i sit Klædeskab og føre med sig, hvor man har Brug for den. — Det ideelle Redningsfartøj for en Spejdertrop,

Faltonette I. Skelet af prima fejlfri Ask, Bordlister af bedste Bøg. Alle Beslag af ikke rustende Metal som Messing, Kobber el. Aluminium. Overtrækshud af svær 5-dobbelt Gummistof. — Længde 3 m, Bredde 72 cm, Vægt 12 kg, Dybgd. 8—10 cm, Bæreevne 100 kg, Kockpit 100×41 cm, Taskelængde 160 cm.

Ensædet Kajak specielt egnet til Jagt, Week-end og Smaaudflugter.

B 80. Pris uden Tilbehør	82,00
B 81. Pris med Dobbelpaddel og Paktaske...	95,00

Faltonette II. Materiale som ovenfor. — Længde 4 m, Bredde 78 cm, Vægt 20 kg, Dybgd. 10 cm, Bæreevne 210 kg, Kockpit 195×41 cm, Taskelængde 160 cm. — Baaden kan leveres en- eller tosædet.

Som ensædet er den bekvem og rummelig nok til længere Udflugter. Som tosædet er den velegnet til Week-end og Søndagsudflugter. — Prisen er

B 82. Ensædet uden Tilbehør	100 Kr.
B 83. Ensædet med 2 Dobbelpadler, Rygsæk og Stavtaske.	120 -
B 84. Tosædet uden Tilbehør	105 -
B 85. Tosædet med 2 Dobbelpadler, Rygsæk og Stavtaske.	129 -

Faltonette III. Materiale som ovenfor. — Længde 5,20 m, Bredde 90 cm, Vægt 31 kg, Bæreevne 320 kg, Kockpit 240×50 cm, Dybgd. 8—10 cm, Taskelængde 135 cm. — Baaden er tosædet. Det er den ideelle Langfartsbaad.

B 86. Prisen er uden Tilbehør	150 Kr.
B 87. Med Tilbehør af 1 Skærmdæk, 2 Dobbelpadler, 1 Rygsæk og 1 Stavtaske	210 -

Faltonette IV. som Faltonette III men i Luksusudførelse.

B 88. Baaden uden Tilbehør	200 Kr.
B 89. — med —	260 -

Ny Katalog 1928.

Vort Katalog 1928, 52 Sider, 300 Illustrationer, kommer umiddelbart efter Paaske. Vi sender det til enhver, der sender os 25 Øre i Frimærker.

Nørregade 15

Lembckes Friluftsstyr

Byen 4986

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps.

